

„Najprije u Antiohiji nazvaše učenike hrišćanima.“

DJELA APOSTOLSKA 11:26

Antiohija

jan/feb 2023.

broj 181

SVE JE PISMO
OD BOGA DANO,
I KORISNO
ZA UČENJE,
ZA KARANJE,
ZA POPRAVLJANJE,
ZA POUČAVANJE
U PRAVDI...

2. TIMOTEJU 3:16

RIJEČ JE TVOJA
ŽIŽAK NOZI MOJOJ,
I VIDJELO
STAZI MOJOJ.

PSALAM 119:105

Foto: Söti Klára

ОХРАБРЕЊЕ ЗА СВАКИ ДАН / ОБЕТАЊЕ И ПОУЗДАЊЕ У СВАКОЈ СИТУАЦИЈИ

НАДА

По следај
НИСИ САМ
(СТР 38)

ЗНАЧАЈНО *Ицтиоване* КОЈЕ ЋЕ ДА
ПРОМЕНИ ТВОЈ ЖИВОТ
(СТР 51)

Кочи СА КОЈИМ ЋЕ ВЕЉА ПРОНАЂЕШ
СНАГУ
ОНДА КАДА СУ ОКЛЕТНОСТИ ТЕШКЕ (СТР 25)

ДОБРА **ВЕСТ**
за све!

О „Доброј вести за све!“

„ДОБРА ВЕСТ за све!“ је удружење чланова које чине хришћани са срцем за евангелизацију, који су ревносни у дељењу Светог писма као Речи Божје свима који тек треба да упознају Господа Исуса Христа као свог Спаситеља.

То су удружени волонтери широм света, који нуде копије Библије, Новог завета и атрактивне еванђејске часописе у многим областима јавног живота, као и путем личног сведочења.

Представљајући Свето писмо и еванђејске часописе желимо да поделимо ДОБРУ ВЕСТ како би сваком омогућили да чита Божију Реч за себе и да нађе наду, утеху, вођство и спасење које знамо да Свето Писмо нуди.

Наши чланови настоје да са јасним циљем постану мисионари кроз лично сведочење и показујући шта значи живети хришћанским животом према библијском учењу.

DOBRA VEST ZA SVE

*Za više informacija o našem radu i materijalima koje nudimo,
možete nam se javiti na brojeve telefona: +381 63 359 945 +381 62 8220 452*

AGAPE

biblijski stihovi, mudre misli, ohrabrenja
potražite na fejsbuku i viberu

ἀγάπη
AGAPE

NAJUZVIŠENIJA
VRSTA LJUBAVI

ἀγάπη
AGAPE

Zahvaljujemo se svima koji su
svojim priložima finansijski
pomogli štampanje i distribuciju
ovog broja Antiohije. To su:
**vjernici iz Banjaluke, Srpa,
Leskovca i Požarevca,
i Evandeoska crkva iz Zenice.**

Milost Gospoda našeg Isusa Hrista sa vašim duhom.

Filipljanima poslanica 4,23 (NSP)

Izdavač : Antiohija | **Adresa :** Poštanski fah 34, 78102 Banjaluka, RS/BiH
Kontakt telefon : +387 [0]65 535 931 | **Tiraž :** 1000 | **Štampa :** Minerva, Subotica

DISTRIBUCIJA

Srbija : Miroslav Čobrda +381 [0]64 405 4744 | **Hrvatska :** Miroslav Fic +385 [0]91 739 0191

AUTORITET PO VJERI U ISUSA HRISTA

U zadnje vrijeme često čujemo da ova nova, mlada generacija ima problem sa prihvatanjem autoriteta: roditelja, nastavnika, poslodavaca, policajaca, predstavnika vlasti... U odnosu na novi naraštaj, stari opet ima ugrađen sistem vrednovanja i prihvatanja autoriteta kao nešto normalno i ono što se očekuje od njih. Nadam se da ćete se složiti sa mnom da ima i onih koji nikada neće, niti su prihvatili vlast, ili nekoga kao autoritet u svojim životima.

Riječ autoritet dolazi od latinske riječi „auctoritas“ a znači ugled, dostojanstvo, moć, vlast.

Mnogi ne vole riječ autoritet jer za njih to automatski znači dominaciju, kontrolu ili vlast nad njima u određenom području života. Zašto je to tako? Vjerujem da je razlog tome pogrešna upotreba autoriteta, kada se dominira i manipuliše datim autoritetom. Recimo, jedan roditelj može koristiti svoj autoritet na ispravan način, ali

često vidimo djecu koja su zlostavljana ili onu koja su prestravljena i traumatizovana od strane oca ili majke. Jedan policajac kao predstavnik vlasti, neko ko čuva red i mir, i ko ima autoritet, može svoj posao raditi ispravno, ali može i zloupotrebjavati svoj status. Vidimo u javnom životu mnogo političara koji iskorištavaju svoj autoritet da upravljaju masama na pogrešan način, a ne na dobrobit naroda koji ih je izabrao.

Dakle, svako ko ima bilo kakav autoritet, vlast koja mu je dana od strane zajednice, društva, odnosno od Boga, može taj autoritet koristiti ispravno ili neispravno. Svako nosi odgovornost za svoje postupke.

Ali, šta je sa nama vjernicima, nanovorodenim hrišćanima koji imamo autoritet po vjeri u Isusa Hrista? Da li ga koristimo na ispravan način i za onu svrhu zbog koje smo ga i primili?

Mi kao vjernici, kao oni koji slijede Isusa Hrista, prihvativši ga kao svoga Spasitelja i Gospoda, imamo autoritet da govorimo u Njegovo ime. Postavši djeca Božja dobili smo

vlast da koristimo taj autoritet sa svrhom, ovdje na zemlji.

Pogledajmo zajedno nekoliko primjera šta je Isus činio i govorio o autoritetu koji ima, i kako je tu vlast prenosio na učenike.

Nakon što su Mu donijeli nepokretnog čovjeka na postelji, vidjevši njihovu vjeru, rekao je bolesnom čovjeku da se ohrabri i da su mu oprošteni grijesi. Naravno, kada su neki od književnika vidjeli kako Isus govori o oproštenju, pomislili su u svojim srcima na zlo i pomislili su da Onhuli na Boga. Međutim, znajući njihove misli, Isus im je odgovorio sljedeće: *„Ali da znate: vlastan je Sin Čovječji na zemlji otpustiti grijeh!“* (Matej 9:6).

U nastavku Matejevog evanđelja, vidimo i primjer žene koja je krvarila dvanaest godina. Kada je ona dotaknula Isusove haljine bila je ozdravljena. Imamo primjer dvojice slijepaca koji su progledali, ozdravljenje nijema, a zatim i opsjednutog čovjeka iz koga je Isus istjerao zlog duha. Ako pročitamo odlomke u kojima su opisani ljudi koji su ozdravljeni ili oslobođeni, možemo kod njih uočiti jednu zajedničku karak-

teristiku. Oni su vjerovali Isusu, i oni su znali da On može učiniti čudo u njihovim životima. Isus je znao njihova srca.

Učenici koji su bili sa Isusom dobili su poziv i imali su tu privilegiju da lično budu svjedoci onoga što je Isus propovijedao i činio. To nije sve, oni su takođe dobili vlast direktno od Njega da i sami čine isto.

„Dozva dvanaestoricu svojih učenika i dade im vlast nad nečistim dusima: da ih izgone i da liječe svaku bolest i svaku nemoć“ (Matej 10:1).

Šta se dogodilo nakon Isusovog uskrsnuća?

„Jedanaestorica pođoše u Galileju na goru kamo im je naredio Isus. Kad ga ugledaše, padoše ničice preda nj. A neki posumnjaše. Isus im pristupi i prozbori: »Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji! Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio! I evo, ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta.«“ (Matej 28:16-20)

„I reče im: »Pođite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju. Ko uzvjeruje i pokrsti se, spasiće se, a ko ne uzvjeruje, osudiće se. A ovi će znakovi pratiti one koji uzvjeruju: u ime će moje izganjati zloduhe, novim će jezicima zboriti, zmije uzimati; i popiju li što smrtonosno, ne, neće im nauditi; na nemoćnike će ruke polagati, i biće im dobro.«“ (Marko 16:15-18)

Dakle, po vjeri u Isusa Krista, imamo autoritet da činimo ista čudesa, ista ozdravljenja, da ljudi oko nas budu izbavljeni i istrgnuti iz vlasti tame i preneseni u kraljevstvo Božje.

Šta je Bog uradio za nas?

„On nas izbavi iz vlasti tame i prenese u kraljevstvo Sina, ljubavi svoje, u kome imamo otkupljenje, otpuštenje grijeha.“ (Kološanima 1:13-14)

Zbog toga, braćo i sestre po vjeri u Hrista Isusa, mi više nemamo izgovora niti realnog opravdanja da ne koristimo autoritet koji nam je dan od Boga. Mi smo izabrani od Njega, pozvani da činimo ono što je na

slavu Njegovog imena. Imamo silu, moć, vlast, imamo mogućnost da dostojanstveno predstavljamo našeg živog Boga, da donosimo svjetlo ljudima, Radosnu vijest koja pruža nadu, ozdravljenje, oslobođenje od zloga, otkupljenje za vječni život. Budući da smo Hristovi, imamo odgovornost pred Njim,

pred Bogom da činimo ono što je dobro i da sve to pridonosi Njegovoj slavi. Kao što u svijetu imamo autoritete koji će odgovarati za svoje postupke i snositi posljedice, tako ćemo i mi položiti račun pred živim Bogom, Isusom Hristom.

Dejana Opačak, Zenica

**Isus:
Data mi je sva vlast
na nebu i na zemlji.**

MATEJ 28:18

OSEĆAJ BOŽJE PRISUTNOSTI

Neverovatno je teško definisati prisutnost Božju. Zapravo, verovatno je to i nemoguće. Kako bi ljudsko biće moglo definisati taj neopisiv doživljaj, koji nazivamo Božjom prisutnošću? Kada je doživimo, ne možemo a da ne kažemo kao Jakov u Vetilju: „Zaista se Gospod nalazi na ovom mestu.”

Iako nismo u stanju definisati prisutnost Božju, razborita sveta duša će znati kada je ona tu, a kada je odsutna. Jedan od osnovnih problema današnjice jeste da većina hrišćana živi na tako niskom duhovnom nivou, te prestaje „da oseća” prisutnost ili odsutnost Božju. Toliko dugo smo bez te prisutnosti, da

smo to počeli da prihvatamo kao nešto što je normalno. A ono što se tako često opisuje kao prisutnost Božja, zapravo je pogrešno mišljenje ljudi koji su van Božjeg dodira.

U odličnoj knjizi Brajana Edvardsa (*Brian Edwards*) „Probuđenje”, nalazi se jedan odlomak koji govori sam za sebe: „Posećivao sam crkve pune aktivnosti, entuzijazma i darova, na čemu bi i anđeli zavideli, ali koje su morale moliti da više ljudi dođe na molitveni sastanak. Posećivao sam i crkve sa mnogo muzike i buke, kao i crkve sa svečanom tišinom. Ali ni jedna od njih nije videla prisutnost Božju.”

Ova izjava, koju je izneo Branjan Edwards, vrlo je žalosna i ozbiljna, jer imamo generaciju koja raste u verskim aktivnostima i verskom okruženju, a koja zapravo nikada nije osetila ili iskusila tako dragocenu Božju prisutnost.

U „Velškom probuđenju” iz 1904. godine, u blizini grada Gorseinona, bogoslužjenje je trajalo čitave noći. Jedan rudar je bio tvrda i bezbožna duša. Vraćajući se iz svoje smene oko 4 sata ujutro, video je svetlo u crkvi i odlučio je da pogleda šta se tamo događa. Čim je otvorio vrata, bio je savladan osećanjem Božje prisutnosti. Čulo se kako je uzviknuo: „O, Bog je ovde!” Bojao se da uđe, a još se više bojao da ode, i tako je tamo na pragu crkve započeto delo spasenja u njegovom srcu.

Tokom velikog američkog probuđenja 1858. godine, samim brodovima se činilo da su ušli u zonu prisutnosti Božje i uticaja Duha, čim bi se približili američkim lukama. Brod za brodom je stizao sa istom pričom o iznenadnoj sigurnosti i obraćenju čim bi se približili američkoj obali.

Tokom probuđenja 1735. godine, u Northamptonu, u Masa-

čusetsu, Džonatan Edwards (*Jonathan Edwards*) je napisao: „Grad izgleda kao da je pun Božje prisutnosti.” Kada su Dankana Kampbela (*Duncan Campbell*) pitali šta je bilo glavno obeležje probuđenja Levis (Lewis) u periodu od 1949. do 1953. godine, odgovorio je: „Svesnost Boga!”

U knjizi „Jedan božanski trenutak: probuđenje u Ausburiju”, autora Hovarda Anke (*Howard Anke*), profesora Biblije u koledžu Ausburi (*Asbury, Wilmore, Kentucky*), opisuje se probuđenje koje se dogodilo u tom koledžu 1970. godine: „Ne postoji ljudski rečnik koji može obuhvatiti svu dimenziju jednog božanskog trenutka. U jednom smislu sve to izgleda gotovo kao san, a ipak stvarnost. Videli smo to svojim očima. Nemoguće je opisati, ali Bog je bio među nama. Mi, koji smo tada bili tamo, nikada više ne možemo stvari ovoga sveta posmatrati na isti način.”

Prilike, kao ove upravo opisane, divne su i vrlo značajne. Verovatno su to periodi kada očekujemo da ćemo doživeti dubok osećaj Božje prisutnosti ili bi to možda mogli opisati kao povećani osećaj Božje prisutno-

sti. Ono zbog čega sam ja zabrinut jeste jedan vidljiv nedostatak prisutnosti Božje u većini naših normalnih hrišćanskih života i crkava. Iako možda ne živimo uvek u okruženju probuđenja, kada je prisutnost Božja vrlo stvarna, ipak trebalo bi u nekoj meri osetiti Boga u našim sredinama kada god se sastajemo u Njegovo ime. Nije li Bog obećao: „*Jer gde su dva ili tri koji su sabrani u ime moje, tu sam ja među njima*” (Matej 18:20, LB).

Ako je Bog obećao, da će biti među svojim narodom koji se sakuplja u Njegovo ime, zašto onda imamo toliko sastanaka i službi slavljenja bez stvarnog osećanja da je Bog prisutan u sili i slavi? Odgovori na to pitanje su mnogi i različiti. Greška se svakako ne nalazi u Bogu, jer je On veran svojim obećanjima saveza.

Prisutnost Božja u našoj sredini daleko je važnija i poželjnija od velike posećenosti, prelepih zgrada ili prisutnosti vodeće ličnosti ili propovednika. Ništa se, apsolutno ništa, ne može meriti sa radošću i blagoslovom prisutnosti Božje među nama, kada se skupimo da Ga slavimo.

Nažalost, jedan od razloga odsutnosti Božje prisutnosti među nama jeste što je On ožalošćen onim ljudima koji žele da Ga slave. Lakoća kojom se hrišćani natežu, prepiru i ne slažu, vrlo jasno pokazuje da nisu svesni, da Duh Božji može biti ožalošćen ili da ih nije briaga. To je jedan neverovatno žalostan trenutak kada se Bog povlači, jer smo Ga ožalostili našim grehom.

Pre nekoliko godina propovedao sam u jednoj crkvi gde je prisutnost Božja bila vrlo stvarna i duboko se osećala. Nedavno sam se vratio u tu istu zajednicu, ali sam osetio potpunu odsutnost Duha Božjeg. Kada su me pitali kako sam se osećao dok sam propovedao, priznao sam kako mi se čini da se Bog povukao sa tog mesta. Ihavod - „slava je otišla” - moglo se velikim slovima napisati nad tim mestom.

Duh sveta nam često oduzima osećaj Božje prisutnosti. Bog neće učiniti svoju prisutnost stvarnom među ljudima kojima prva stvar nije da čast i slavu daju Njemu. „*Prijateljstvo prema svetlu je neprijateljstvo prema Bogu*” (Jakov 4:4, SSP). Kada je Bog u neprijateljstvu sa na-

ma, Njegova prisutnost nije moguća. Taj svetovni duh je previše zastupljen među ljudima Božjim, što rezultuje time da se Bog ne oseća, a što je čak i tragičnije, da ne nedostaje.

Dobro ćemo učiniti da se setimo mudrosti iz pera Čarlsa Spurdžena (*C. H. Spurgeon*): „Onaj ko nema sveti miris neka traži mrki Božji pogled.” Bolje da imamo celi svet protiv sebe, nego da izgubimo Božju prisutnost za ljubav sveta. Svetovni materijalizam učinio je da se hrišćanske crkve osećaju samodovoljnim i u toj udobnoj samodovoljnosti više ne osećaju obavezu da traže osećaj Njegove prisutnosti. Ne kaže li Bog i o nama: „Jefrem prionu za idole svoje... ostavi ga!” (Osija 4:17, LB).

Propust da se pripremimo za duhovno bogoslužjenje, sledeći je razlog zašto ne osećamo prisutnost Božju. U ovo vreme dugo spavamo i mnogo jedemo, a

vreme za ličnu duhovnu pripremu srca za Božju prisutnost teško da neko nalazi. Iz vrtloga mnogih potrebnih aktivnosti, upadamo u dom Božji, obično kasneći. Kašnjenje pokazuje nemarnost, a koliko samo njih osećaju tu krivicu? Kada bi na naše bogoslužjenje trebalo da dođe kraljevska porodica, dobro bismo se pripremili: stigli bismo rano i zauzeli najbliža sedišta. Zašto onda to ne učinimo kad je Gospodar nad gospodarima i Kralj nad kraljevima naš počasni gost?!

Ljudi koji su nemarni u pripremi srca i duše za prisutnost Božju, obično su ljudi koji zapravo ne očekuju Božju prisutnost ni u kom smislu. Njihova je vera tako formalna i rutinska, da osećaj Božje prisutnosti nije nešto što im je blisko. Oni su se pripremili za sjaj hrišćanstva i zadovoljni su stanjem bez osećanja bilo kakve božanske prisutnosti.

Zar nije istina da često odlazimo sa jednog sastanka na drugi, bez da ikada tražimo ili osećamo prisutnost Božju među nama? Važne su nam vera i verske aktivnosti, ali bez prisutnosti Božje. Mi dolazimo i odlazimo sa mesta svetosti gde je vrlo vidljiva činjenica, da Bog nije prisutan u sili i stvarnosti.

Kakvi god razlozi bili za odsutnost Božje prisutnosti, a postoje mnogi, glavni razlog je greh u jednom ili drugom obliku, i važno je da se njime pozabavimo, da bi iskustvo dubokog osećanja prisutnosti Božje ponovo bilo među nama. Setite se reči proroka Isaije: „...al' zločinstva vaša rastavljaju vas sa Bogom vašim, gresi vaši zaklanjaju od vas lice njegovo i smetaju da vas čuje” (Isaija 59:2).

Zamislite šta bi bilo u vašoj i mojoj crkvi da jednog dana Isus dođe na bogoslužjenje i zauzme stolicu u prvom redu. To bi unelo sveto strahopoštovanje na naše bogoslužjenje i to iskustvo nikada ne bismo zaboravili. Teško da će se tako nešto dogoditi. Međutim, mi možemo doživeti Njegovu prisutnost da bude stvarna, baš kao da On sedi u prvom redu, ali se moramo lično ili kolektivno pozabaviti grehom koji je oterao Njegovu prisutnost od nas. Ozbiljno postavimo sami sebi ovo pitanje: „Šta se dogodilo sa prisutnošću Božjom?”

*„Vrati se, Duše Sveti,
vrati se dragi glasniče mira!
Mrzim grehe koji su te ožalostili
i iz mojih grudi oterali.”*

Thomas Shaw

**Ako sam, dakle, našao
naklonost pred tobom, otkrij
mi svoje puteve da bih te
poznavao i da bih i dalje
nalazio tvoju naklonost.**

DRUGA KNJIGA MOJSIJEVA 33:13

DA LI PROMIŠLJENO BRINEMO ZA SEBE, ZA SVOJU DUŠU?

Bog želi da nam obnovi dušu, samo središte onoga ko smo, ono ko smo mi zaista. Ovo je možda najvažnija pouka koju bismo mogle zajedno da naučimo. Jer, reč obnova je u fokusu za ovaj period, i ključna je u biblijskom tekstu Psalam 23:1-3. Otkrićemo koliko Bog želi da nas privije uz sebe, pouči nas životu sa sobom i sa drugima. I to na način koji nas trajno hrani i jača duhovno.

Ali, kako ta briga za dušu izgleda na delu? U svojoj blog-objavi „19 načina da se pobrinemo za svoju dušu dok smo zbog korone zatvoreni u kućama“, predsednik službe *Leadership Transformations*, Stiv Makina, piše o nadvremenskim istinama primenjivim u bilo koje vreme.

1. Molimo se! Danas, više nego ikada, potrebna nam je moli-

tva u kojoj se predajemo srcem i svim životom na staranje Božijim rukama ljubavi.

2. Šetajmo se! Dani i dani boravka u zatvorenom samo hrane tugu, dosadu, strahove i opsesije. Šetajmo se svakodnevno.

3. Odmarajmo se! Pazimo na svoje telo i dajmo mu dovoljno potrebnog odmora. Neki od nas popodnevnom dremkom ostaju sveži i čili.

4. Igrajmo se! Možda je baš ovo vreme najbolje da izvadim stare slagalice, karte, table sa društvenim igrama. Divno je kada sa nekim bliskim možemo da se prepustimo rasonodi i igri.

5. Pišimo! Pišimo pisma, poruke, pesme, zaponimo dnevnik, pravimo jednostavne beleške koje opisuju zbivanja u nama.

6. Čitajmo! Latimo se Svetog pisma, hrišćanske literature ili dobrog romana, korisnih naslova samoizgradnje. Svakako čitajmo s ciljem i bez zamaranja.

7. Stvarajmo! Neobično je vredno kada promislimo neke

poduhvate, kada ostvarimo nešto korisno i praktično bojanje, materijalima za oblikovanje, fotografijom...

8. Kuvajmo! Umesto fabričke i veštački obojene hrane, počnimo da kuvamo. To je i korisno i zabavno. Jela birajmo po složenosti. Dobro je i kada kuvamo nešto jednostavno ili baš, baš složeno. Pronađimo recepte i uživaćemo, što u pripremi što u obedovanju.

9. Zovimo! Pišimo pisma na sve moguće načine. Koristimo društvene mreže. To je skoro jedini način da budemo u vezi s prijateljima i voljenima. Latimo se telefona i zovimo.

10. Služimo! Komšija pored nas je svakako u potrebi za makar kako malim činom ljubaznosti i dobrote. Molimo Boga da nam pokaže šta bi to jednostavno i malo mogli da uradimo za određene pojedince.

11. Praštajmo! Prezauzeti smo i često zanemarujemo znakove ljutnje u sebi i sukoba s drugima. Dođimo pred Boga i pitajmo Ga da li je vreme da to rešimo, oprostimo i krenemo dalje.

12. Smejmo se! Potrebne su nam lepe vesti u obilju loših i ružnih. Dopustimo sebi malo lakomislenosti jer je smeh tako dobar za dušu.

13. Primećujmo! Priroda nije stala. U njoj se uvek nešto dešava. S toga – ako nismo baš na prvoj liniji medicinskog fronta – primećujmo promene oko sebe.

14. Nadajmo se! U vremenu tuge i teškoća, čitajmo Božiju reč i nađimo nadu i utehu, kako bismo išli napred.

15. Raspremajmo! Krenimo polagano: fioku po fioku, ormar po ormar, sobu po sobu. Oslobođimo se viška i nepotrebnog. Očistimo ono potrebno i uradimo stvari koje inače nikada ne bismo.

16. Usporimo! „Stanimo na loptu“ i videćemo kako se svet oko nas usporava. Radimo obaveze sporije, smanjimo terete i živećemo ispunjenije.

17. Zahvaljajmo! Uronimo u zahvalnost jer isceljuje i snaži kao retko koji stav duha. U tim trenucima srca nam se pune radošću.

18. Slušajmo! Vratimo se ovom umeću. Osluškujmo i Boga i druge. Ne nadgovarajmo sagovornike i ne ispravljajmo ih.

19. Volimo! Ovo je najvažnije u brizi za dušu. Volimo Boga i volimo druge kao što sebe volimo. Ljubav nas jača u ovim vremenima.

Žene nade

Priložila *Biljana Dolić*

NADA BOŽIĆA

Ovo sam napisala prošlog Božića kada smo izgubili sve one i sve ono što nam je bilo drago: porodicu, prijatelje, dom, auto, posao... sve zbog nametanja nekih stvari u našoj zemlji.

Stojeći sam posmatrala mnoge zalaske sunca i gledala kako ova godina na izmaku i u susret Božiću, skida sva svetla, ukrase i udobnost doma... a ipak, u vrelini ranog leta (autorica živi u Australiji), razmišljam o jednom drugom Božiću, u Srbiji.

Kuća u kojoj sam iznajmljivala sobu za stanovanje, do Badnje

večeri je postala mesto terora izazvanog porodičnim nasiljem. Prvi put u životu sam se našla u situaciji kako lutam ulicama i nemam kuda da odem. Šibali su me oštri i hladni vetrovi. Značenje Božića je bilo ogoljeno do srži. Porodica, radost, pokloni i ukusni obrok bili su nadrealni. Ali mogla sam da zamislim te pastire pre dve hiljade godina, tamo negde napolju, u hladnoj noći. Dok su se skupljali sa svojim ovcama pod zvezdanim nebom, dobili su iznenadnu anđeosku posetu. Anđeo i anđeoski hor su objavljivali rođenje Isusovo.

Dok su vetrovi fijukali oko mene, a ja hodala pod zamagljenim uličnim svetlima, čula sam istu istinu: Spasitelj je došao i On je upravo tamo gde sam ja - u konfuziji, bolu i nasilju, u hladnom svetu odbačenosti, straha, izolacije i anksioznosti.

Ušao je u moj svet kao jedan od nas. Nije imao gde da bude. Nije imao toplinu doma. Nije imao kraljevski dolazak na ovaj svet. Posetili su Ga samo prosti pastiri i poželeli Mu dobrodošlicu u svoj svet.

Sada gazim drugom vrstom ulice. Pod kristalno čistim pla-

vim nebom i okružena blistavim cvetovima drveća eukaliptusa, moje srce je bolno i žudi za drugim svetom koji će doći. Nada ovog Božića: doći će taj svet!

Do tada ću ga tražiti u svakom uglu svog sveta. Jer On je došao.

*„Reč je postala telo
i nastanila se među nama.“*

Jovanovo evanđelje 1:14

Angela Marbeck

**KLIČI RADOSNO,
O, ČERKO SIONSKA!
PODVIKUJ OD SREĆE,
O, ČERKO JERUSALIMSKA!
EVO, CAR TVOJ K TEBI DOLAZI!**

KNJIGA PRORKA ZAHARIJE 9:9

AGAPE

SJEME

Jedan zemljoradnik, čije je žito uvijek dobijalo prvu nagradu na lokalnom sajmu, imao je običaj da najbolje sjeme dijeli svim seljacima u okolini.

Kada su ga pitali zašto to čini, odgovorio je:

„To je samo pitanje interesa. Vjetar nosi polen s jedne njive na drugu. Kada bi moji susjedi uzgajali žito lošijeg kvaliteta, unakrsno oprašivanje umanjilo bi kvalitet i mojih prinosa. Eto zašto mi je stalo da uvijek sade najbolje sjeme.”

Sve što dajemo drugima dajemo sami sebi.

Nemoguće je pomoći drugome a da istovremeno ne pomognemo sebi, kao što je nemoguće nanijeti zlo drugome a da istovremeno ne nanesimo zlo sebi.

**Sve što hoćete
da ljudi čine vama,
činite i vi njima.**

Matejeve evanđelje 7:12

BOG KAO ČOVEK

O Isusu slobodno možem da govorimo kao o pravom čoveku. Dobra vest je u tome što On nije bio moralno zaražen virusom greha pobune protiv Boga. U Njemu vidimo sebe u najboljem izdanju. Vidimo ono davno sakriveno, izvorno dobro u nama, ono što je prekriveno debelim slojem istorije greha. Vidimo kako um i osećanja zapravo deluju. Isus nam pokazuje kako se živi život zajedništva sa Bogom bez zastoja, prepreka i prekida. On je potpun, celovit čovek koji može i hoće da nas sve ponaosob učini celovitim ljudima.

Isusova potpuna ljudskost i čoveštvo znači da je imao i čisti ljudski um. Zato nam Evadželje i kaže da je „bivao sve mudriji“. To znači da je imao prirodna

ograničenja. Isus nije bio mutant sa ljudskim telom i božanskim umom. Poput svih nas morao je da uči, pamti, ponavlja, da čini sve kako bi napredovao.

Kao čovek, Isus je bio svakodnevni deo svog društva. Imao je vertikalno, duhovno zajedništvo sa svojim Ocem i horizontalno, društveno zajedništvo sa ljudima. I to evadželista naglašava kada kaže: „... sve miliji Bogu i ljudima“.

Zar niste zadivljeni činjenicom što Evadželje naglašava ovu činjenicu upravo između Isusovog čudesnog rođenja i perioda čudesne službe? On je rastao i razvijao se u svemu što je blisko svakom čoveku: prenatalni period, rođenje, detinjstvo, mladost, pubertet, puno-

letstvo. Samim sobom je posvetio svaki minut našeg života (što je moćan argument protiv abortusa). On je Gospod svakog doba i svakog stanja na životnom putu.

Ovde je moćna poruka za nas: Ne prestajmo sa rastom u mudrosti pred Bogom i pred ljudima. Greh je protiv blagodati ako dozvolimo da nam um i duhovnost omlitave. Pozvani smo da se menjamo „rastući do pune visine Hristove“ (Efes. 4,13).

Luka nam opisuje Isusa kao bebu koju Marija uspavljuje; Isusa koji se na podu stolareve radionice igra piljevinom; Isusa koji vuče drvenog konjića uz ciku ostale dece iz ulice; Isusa koji uči da sriče slova jevrejskog pisma; Isusa koji otvorenih usta sluša priče o Avramu, Mojsiju i Davidu; Isusa koga otac uči porodičnom zanatu; Isusa koji u vedroj noći gleda zvezdano nebo i divi se Bogu. Ne bojte se da ćete ovako ističući Njegovo puno čoveštvo okrnjiti nešto od Njegovog božanstva.

On razume naš život i sve njegove muke. Od svog ljudskog iskustva samu mu je greh tuđ i nepoznat. Naš Spasitelj i Gospod je čovek tamnog tena, telom i likom tadašnji Jevrejin

širokih ramena jednog zanatlje. Da smo živeli tada, mogli bi da ga dotaknemo, osetimo obični topli ljudski dah na našem licu. Nije važno šta vas sada muči i od čega sada stradate, jer vam On govori: „Razumem te. Zato sam i došao. Nikada nisi sam u svom bolu. Sledi mene i ja ću da ti pokažem Boga.“ Čarls Talbert (*Charles Talbert*) je ovako sumirao Lukine namere:

Isus u Lukinom evanđelju raste i razvija se: telom, umom, u veri, u odnosima. Isus je pravi čovek. Zato i jeste pionir spase-nja i legitimni model svakog hrišćanskog iskustva.

Gledajmo na Isusa čoveka kada god nam se Bog čini dalekim i kada god nam vera u Njega klone. Njegovo jevrejsko telo - rođeno od Jevrejke - raspeto je na krst i po vaskrsenju vazneto u slavu i Očevu prisutnost. Isus je živi Božiji sakrament, suštinska alatka blagodati, naš pouzdani prijatelj i pravi saveznik.

Ako je okvir ove priče tu da nam naglasi Isusovo čoveštvo, onda je sadržaj priče okrenut uporednoj istini. Isus je Bog jedinstveno povezan sa svojim nebeskim Ocem.

Phil Thrailkil

PSALAM 61

Bože, čuj moj vapaj;
molitvu mi dobro počuj.
Ja te zovem sa krajeva zemlje
dok mi srce klone;
povedi me na stenu od mene višu.
Jer ti si mi utočište,
moćna kula ispred protivnika.
U šatoru tvome
doveka bih da prebivam,
utočište da mi bude
zaklon tvojih krila.
Jer ti si, Bože, čuo zavete moje;
dao si mi nasledstvo onih koji strepe od imena tvoga.
Caru dane na dane nadodaj,
godina njegovih neka bude od naraštaja do naraštaja.
Neka ga ima doveka pred Bogom,
odredi mu i milost i vernost, neka ga čuvaju.
Imenu ću tvome zato slavopoj da pevam doveka;
da ispunim zavete svoje dan za danom.

KOMAD DRVETA

Jedan je čovjek imao u svom salonu na vidnom mjestu obješen čudan predmet. Kada ga je neko upitao zašto to tamo drži počeo je pričati.

Jednom prilikom sam bio u šetnji sa djedom u parku. Bilo je hladno zimsko popodne. Djed je polako hodao za mnom. Imao je slabo srce. Htio sam ići do zaleđenog ribnjaka.

„Mogu li se samo malo klizati?” - upitao sam svoga djeda.

Djed se bojao za mene. U trenutku kada sam stao na led upozorio me: „Pazi se.”

Bilo je kasno. Led je bio prilično tanak i ja sam propao u vodu. Djed je odlomio granu i pružio mi njen kraj. Uhvatio sam se

a on me svom snagom vukao, dok me nije izvukao iz rupe u ledu. Plakao sam od straha i drhtao od studeni. Trebao sam toplu kupku i krevet.

Moga je djeda ovaj događaj tjelesno i psihički iscrpio. Iste noći je dobio srčani udar i umro je. Sve nas je to jako ražalostilo.

Otrčao sam do ribnjaka i ondande donio granu. Onu granu, kojom je djed spasio moj život, a svoj izgubio. Dok živim visiće na ovom zidu kao znak njegove ljubavi prema meni.

Tako i hrišćani imaju u svojim domovima komad drveta koji ih podsjeća na ljubav Onoga, koji je za sve ljude dao svoj život.

Bruno Ferrero

OPROSTI I OSLOBODI SAMOG SEBE

„Zaboravljam ono što je za mnom...” (Filipljanima 3:13)

Biblija kaže da što je veća povreda, toliko je veća i potreba da oprostiš onome ko te je povrijedio, kako bi mogao nastaviti dalje sa svojim životom.

Opraštanje zatvara vrata za tvoju prošlost. Pavle koji je mučio i progonio kršćane prije nego što je sam postao jedan od njih, napisao je sljedeće riječi:

„Ali jedno činim: zaboravljam ono što je za mnom i ispružam se ka onome što je preda mnom.”

Jedino kada prestaneš da držiš prošlost, tada možeš čvrsto da uhvatiš svoju budućnost.

Oproštenje je odluka koju nekada moraš svakodnevno da

donosiš. Za potpuno iscjeljenje, često nam je potreban dug period; mjeseci, godine. Bez obzira kako i koliko nas je neko povrijedio, gorčina koju nosimo u srcu nanijeće nam više štete nego li sama povreda.

Dok se tvoj problem ne riješi, možda ćeš morati svakog dana da klekneš na svoja koljena i moliš:

„Gospode, činom slobodne volje, opraštam _____ i molim te da tu osobu/e blagosloviš. Predajem tu osobu/e u Tvoje ruke i nastavljam sa svojim životom.”

Ne postoji prečica, oproštenje je jedini put do slobode! Ne postoji drugi način.

PRONAĐI POUZDANJE

Blago čovjeku koji se uzda u Gospoda i kome je Gospod uzdanica. Jer će biti kao drvo usađeno kraj vode i koje niz potok pušta žile svoje, koje ne osjeća kad dođe pripeka, nego mu se list zeleni, i sušne godine ne brine se i ne prestaje rađati rod.

Jeremija 17:7-8

Ovo su neka od značenja riječi POUZDANJE: uvjerenost, zalog, neoborivost, određenost, istinitost... moglo bi se tu navesti još nekih primjera. Pouzdanje i nepokolebljivost su nam toliko bitni u danima kada imamo utisak da se sve uzburkalo oko nas. Mnogo puta gledamo u sopstvenim životima toliko užurbanih, često svakodnevnih situacija i čini nam se tako teško riješiti ih.

Dešava se da smo u ratu sami sa sobom ili da gledamo nama bliske ljude kako idu u propast. Slava Bogu za gore navedene stihove koji nam govore da bez

obzira na okolnosti mi se čvrsto možemo pouzdati u Njega, a pouzdanje u Njega je naša sigurnost.

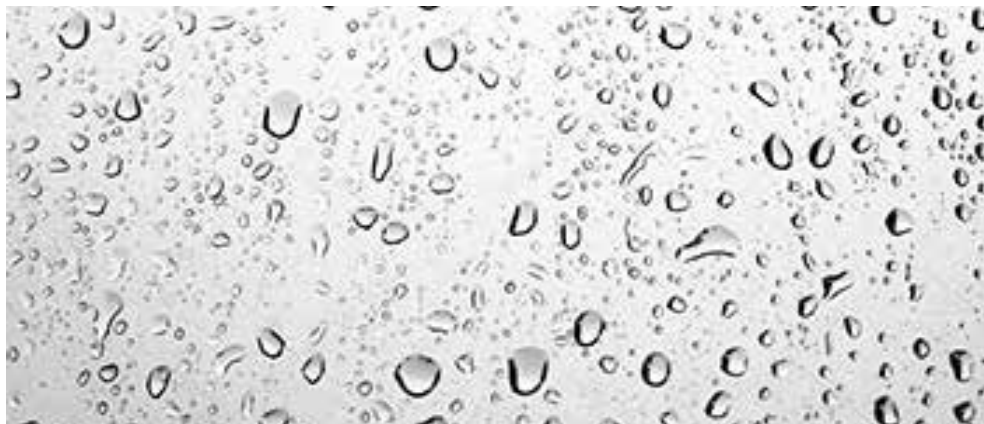
Bog je vjeran i On nam poručuje ako se pouzdamo u Njega, onda nismo mi ti koji se trebamo brinuti i boriti. Bog obećava da je On taj koji će činiti sve što treba i rješavati situacije u kojima se nalazimo; On još obećava i svoj blagoslov, ukoliko svoje nade polažemo u Njega.

Ohrabrimo se u riječima Njegovog obećanja i nastojmo se umiriti pred Njim. On je taj koji će nam pomoći da vjerujemo, a što Mu se više budemo prepuštali, naše pouzdanje i vjera će rasti.

„A vjera je čvrsto pouzdanje da će se dogoditi ono čemu se nadamo; ona je dokaz stvarnosti koju ne vidimo.“ (Jevrejima 11:1)

S.M., Banjaluka

KIŠA DUHA

Poslije ću izliti Duha svojega na svako tijelo. Tada će sinovi vaši i kćeri vase proricati, starci će vaši imati sne, mladići će vaši gledati viđenja. (Joil 3:1)

Veoma je značajno kako naš uvodni stih upoređuje kretanje Duha u posljednjim danima sa vodom: „*Poslije ću izliti Duha svojega na svako tijelo...*” Prorok Isaija to ovako izražava: „*Dok se ne izlije na nas duh i s visine...*” (Isaija 32:15).

U Osiji 6:3 piše „... *Kao zimski dažd sići će nam, kao kasni dažd, koji natapa zemlju.*”

U Zahariji 10:1 takođe piše: „*Molite Gospoda, za dažd u vrijeme kasnoga dažda, jer Gospod tvori oblake i daje im dažd za svaku bilinu na polju.*” Duh je će biti izliven sa visine u posljednjim danima poput kiše. Na dan

Pedesetnice, ta se kiša izlila sa neba na Petra i na sve ostale apostole, i oni su se ispunili Svetim Duhom: „*I napuniše se svi Duha Svetoga, i stadoše govoriti raznim jezicima, kao što im je Duh (Sveti) davao da govore*” (Djela 6:8).

Nakon toga su odvažno govorili Božju Riječ. Jednoga dana, dok je Petar propovijedao u kući rimskog centuriona Kornelija, u Bibliji piše da je Sveti Duh „sišao” na sve one koji su čuli Riječ (Djela 10). Spustio se na njih kao kiša. „*Dok je još govorio Petar ove riječi, siđe Duh Sveti na sve, koji su slušali riječ*” (Djela 10:44).

U Jovanu 7:38 čitamo predivne Učiteljeve riječi. On je rekao: „*Ko vjeruje u mene, kako kaže Pismo, iz njegovog će srca poteći*

rijeke žive vode.” Ako si primio Svetog Duha, to se odnosi i na tebe. Kao i Petar, i ti možeš ići u sili Duha i dijeliti Evanđelje sa drugima, a Sveti Duh će sići na njih kao što je bio slučaj i u biblijskim danima. Okovi će se raskinuti i bolesti će nestati, prokletstva će biti uklonjena i mnogi će primiti spasenje. Slava Bogu!

Mi smo vodonosni oblaci, a iz naše nutrine teku rijeke žive vode! Kroz nas, pravednost i spasenje niču na zemlji, baš kao što i piše u Bibliji: „*Rosite, nebesa, odozgo, i oblaci, daždite*

pravednošću. Neka se rastvori zemlja da procvjeta spasenje, da proklija izbavljenje! Ja, Jahve, stvaram sve” (Isaija 45:8).

Molitva

Dragi Oče, ja ti se zahvaljujem za službu Svetog Duha u mom životu, jer On izliva rijeke žive vode iz unutrašnjosti mog bića. Ja sam živi izvor i dajem život drugima, u Isusovo ime. Amen.

Za dalje proučavanje

Osiya 10:12; Isaija 45:8; Joil 2:23

Chris Oyakhilome

**SLAVITE BOGA U SVETILIŠTU NJEGOVOM.
SLAVITE GA POD NEBESKIM SVODOM SILE NJEGOVE!**

PSALAM 150:1B

AGAPE

UČENICI

*Isus posla dva učenika govoreći im:
idite u selo što je prema vama i
odmah ćete naći magaricu.
(Matej 21,1-2)*

Kod nas se kaže: „Majstor će poslati dva pomoćnika“; ili: „predsednik će poslati dvojicu opunomoćenika“; ili: „ministar će poslati dva ministarska savetnika“. Uvek samo stručna lica. Prema gornjim navodima i ovde bi trebalo da piše: „Isus je poslao dvojicu učenika, koji su znali kako da se ponašaju sa tvrdoglavim magarcima. A Isus je potpuno ravnodušan ko je i šta je neko. Kod Isusa je vrednovano da li smo „Njegovi učenici“? Neko može da bude veoma obrazovan i sposoban, ali Isusa interesuje samo jedno pitanje: „Da li si moj učenik?“

Ako nismo učenici, tada smo za kraljevstvo Božje nekorisni. A šta je to biti učenik? Učenici, koje je tada Isus poslao i Vitfa-

gu još nisu razumeli tajnu krsta. Nisu znali šta to znači „nanovo rođenje“, ali došli su pod uticaj Isusa Hrista i bili su spremni da Ga poslušaju. Jednom sam stajao na palubi broda i video sam kako za brodom u vodi ostaje brazda. Tada je do lađe doplivalo veliki komad hartije. Odjednom ga je ta vodena brazda povukla od njegovog dotadašnjeg pravca i usmeravala ga je u suprotnom pravcu.

Svet je reka, koji snažno teče sve dalje od izvora života. A učenici su ljudi, koje je Isus povukao iz reke ovoga sveta i usmerava ih prema sebi. Ovo poređenje nije savršeno. Papir nije imao svoju volju. A da bismo mi postali učenici, to može biti samo na temelju naše volje.

*Gospode! Zaposjedni i zauzmi
i naša srca. Amin.*

Vilhelm Buš

VODSTVO SLJEDEĆE GENERACIJE

*Ostavio sam te na Kritu radi toga...
(Poslanica Titu 1:5a)*

Apostolstvo ima veze sa služenjem evanđelja, a učeništvo ima veze sa življenjem po evanđelju. Dok je dijeljenje Isusove ljubavi sa drugima (bez ulaženja u to ko, gdje, kada i kako) suština apostolske službe, lično doživljavanje Isusove ljubavi na dnevnoj bazi je suština toga biti učenik.

Kako je Isus dao primjer razvoja tima koji ih je vodio kroz proces od učeništva do apostolstva, tako je i Pavle razvio tim za službu „sljedeće generacije“. Ko su bili ti muškarci i žene koji su pov-

jerovali u Isusa Hrista kroz Pavlovo propovijedanje i službu?

Pavlov susret sa Isusom na putu za Damask (Djela apostolska 9:3-6), promijenio je njegov život i on je postao Njegov učenik. Neposredno nakon svog obraćenja, iscjeljenja i krštenja, Pavle je otišao na neko vrijeme u Arabiju, a zatim se vratio u Damask, gdje je počeo da propovijeda evanđelje i činio je to naredne tri godine (Galatima 1:15-18).

Koliko je vremena Pavle proveo putujući po Arabijskom poluostrvu, nije nam rečeno. Za njega to ne bi nužno bio čudan način djelovanja, pošto je Dam-

ask bio grad koji je bio kapija za Arabijsko poluostrvo i tamo su se nalazile mnoge jevrejske zajednice koje su uživale slobodu od ugnjetavanja Rimskog carstva. U stvari, regionom Jemena (Himijaritsko kraljevstvo), koji se nalazi u jugozapadnoj Arabiji, na kraju će vladati jevrejska dinastija u 5. vijeku. Iako znamo da su jevrejski Arapi bili prisutni u Jerusalimu na Dan Pedesetnice (Djela apostolska 2:11), nije nam rečeno da li je neko od njih kršten tog dana zajedno sa onih 3000 duša. U svakom slučaju, Pavle je prvi apostol za koga znamo da je otišao u Arabiju da služi evanđelje.

Posle ovog perioda od tri godine u Damasku i Arabiji, Pavle je otišao kući u Tars, ali tek pošto je prvo svratio u kratku 15-dnevnu posjetu Jerusalimu. Tada se sastao sa apostolom Petrom i Jakovom, bratom Gospodnjim (Galatima 1:18-19). Kada je stigao u Tars, prošlo je još 13 godina prije nego je Varnava potražio Pavla i doveo ga u Antiohiju da služi. Godinu dana kasnije, 49. godine nove ere, Varnava i Pavle će zajedno otputovati da daju izvještaj apostolima i stariješinama jerusalimske crkve.

Pavle piše u Poslanici Galatima 2:1 sljedeće riječi: „*Onda sam, posle četrnaest godina, ponovo otišao u Jerusalem, sa Varnavom, a poveo sam i Tita.*”

Najraniji zabilježeni zapis u Svetom pismu o apostolu Pavlu, kako razvija apostolski tim, nalazi se ovdje i otkriva nam da je Tit bio njegov prvi saradnik i vođa „sljedeće generacije“. Postoje mnoge pretpostavke i tradicionalne predaje koje su se pojavile o Titu u ranoj crkvenoj istoriji, ali šta mi to sigurno znamo o Titu iz biblijskog narativa?

- 1) Tit nije bio Jevrejin, već Grk (Galatima 2:3).
- 2) Tit je obraćen u hrišćanstvo i poučen preko Pavla, dakle, on je duhovni „pravi sin“ apostola Pavla (Titu 1:4).
- 3) Iz Antiohije, Tit je pratio Pavla i Varnavu kada su putovali u Jerusalem (Galatima 2:1). Crkva u Antiohiji bila je centar duhovnog preporoda gdje su se etnički Jevreji i neznaoši okupljali u jedinstvu da obožavaju Boga i da slijede Isusa Mesiju. Prisustvo Svetog Duha u antiohijskoj crkvi srušilo je etničke barijere. Problemi su nastali kada su izvjesni fariseji iz Judeje, koji su vje-

rovali u Isusa kao Mesiju, došli u crkvu u Antiohiji i izazvali neslaganje svojim učenjem da hrišćani iz paganstva moraju biti obrezani da bi bili pravi Isusovi sljedbenici. Ovo je bilo suprotno učenju Varnave i Pavla koji su rekli da Mojsijev zakon nije potreban za spasenje – ni za Jevreje ni za neznabošce. Da bi riješili to pitanje, crkveno rukovodstvo u Antiohiji ih je poslalo u Jerusalem da odu sa tim pitanjem o obrezanju apostolima i starješinama jerusalimske crkve.

Tit je iz prve ruke vidio ovaj razvoj događaja i stajao je na sastanku sabora u Jerusalemu kao predstavnik hrišćana koji nisu bili Jevreji. Njegovo lično svjedočanstvo i dokaz prisutnosti Božje milosti i blagoslova u njegovom životu, pomogli su da se učvrsti odluka jerusalimskog sabora da se odbaci učenje da je obrezanje uslov za one koji vjeruju i slijede Isusa kao svog Mesiju i Spasitelja. Tit nije morao da bude obrezan na sjednici sabora u Jerusalemu (Galatima 2:3).

4) Nakon što je Pavle osnovao crkvu u gradu Korintu, pojavila su se pitanja nemoralna, lažne doktrine i podjela unutar lo-

kalne crkve. Da bi vratio duhovno zdravlje i zdravu doktrinu u crkvu, Pavle je poslao Tita umjesto njega da se pozabavi tom situacijom. On je to uspješno riješio.

Vjernici u Korintu su primili Tita, iskazujući mu čast i poštovanje kao vođi. On im je dostavio pismena uputstva i savjete koje im je poslao Pavle, i ostao sa njima tokom procesa pokajanja i obnove. Sa svoje strane, Tit im je pokazao Isusovu ljubav i uspostavio veoma prislan odnos sa korintskom crkvom. U vrijeme kada ih je napustio da bi se vratio Pavlu sa dobrim izveštajem, Tit je postao jedan od njih – pravi brat i prijatelj u vjeri (Druga Korinćanima 7:13).

5) Pavle je poslao Tita nazad u crkvu u Korintu da im preda Drugu poslanicu Korinćanima. Dok je bio u Korintu, Pavle je zadužio Tita da prikupi priloge namijenjene crkvi koja pati u Jerusalemu i Judeji zbog suše (Druga Korinćanima 8:16-24).

6) Nakon što je Pavle izašao iz njegovog prvog zatvora i suđenja u Rimu, vratio se na ostrvo Krit gdje su podignute mnoge crkve. Pavle je ostavio Tita na Kritu, a sam se vratio u

Makedoniju. Tit je dobio dvostruki zadatak u stabilizaciji crkava na Kritu: 1) da procijeni duhovni status svake lokalne crkve i postavi stvari koje nedostaju; i: 2) da imenuje starije i nadzornike u svakom od gradova (Titu 1:5).

7) Pavle je napisao poslanicu Titu i poslao je po dvojici članova svog tima za propovijedanje: - po Zini pravniku i Apolosu (Titu 3:13). Ovo Pavlovo pismo trebalo je da pomogne Titu definisati šta je Pavle očekivao od njega i šta je trebalo da postigne na Kritu.

8) Pavle je obavijestio Tita da će poslati drugog člana službenog tima, Artema ili Tihika, da ga zamijeni na ostrvu Krit. Želio je da Tit otplovi za Nikopolj (u regiju Epir u sjeverozapadnoj Grčkoj) gdje je Pavle provodio zimu (Titu 3:12).

9) Poslednje što čujemo za Tita je da je iz Nikopolja donio evanđelje Isusa Hrista na sjever na jadransku obalu u Dalmaciju (2. Timoteju 4:10).

Tit nam pruža divan primjer vođe „sljedeće generacije“. Cijenio je zdrave odnose i zdrave granice. Bio je odličan vođa jer je bio odličan pratilac. Mogao je da poučava druge, jer je i sam bio poučen. Mogao je da izvrši svoje zadatke jer mu je srce bilo ispunjeno saosjećanjem prema ljudima. Mogao je da izvrši korekcije u mjesnim crkvama, jer nije zloupotrebio svoj položaj vlasti. Njegova ličnost je donijela radost, njegov karakter je donio čistotu, njegovo pomažanje je donijelo stabilnost. Pavle je smatrao Tita sebi jednakim, nekim za koga može vjerovati da će razviti crkvu „sljedeće generacije“.

Robert Jurjević, Sarajevo

KAKO DA ZNAŠ KO TI JE PRAVI PRIJATELJ?

Jednoga dana jedan mladić je odlučio da se oženi. Svoju odluku je prvo povjerio svome ocu. Zamolio ga je sljedeće:

„Tata, ovo je spisak svih mojih prijatelja. Volio bi da ih baš ti pozoveš na svadbu.“

Otac je s radošću prihvatio.

„Naravno da hoću, sine“, rekao je otac.

Na dan vjenčanja mladoženja je postao veoma nervozan i nestrpljiv kada je vidio da se pojavilo jako malo ljudi.

„Zar te nisam zamolio da pozoveš sve moje prijatelje?“ - razočarano je upitao svoga oca?

„Zašto si pristao, ako nisi mislio da mi ispuniš želju?“

„Jesam, pozvao sam ih“, odgovorio je otac.

„Ali na listi je bilo 50 imena, a ja vidim samo njih 15 ovdje“, nervirao se mladoženja.

„Sine, ja sam telefonirao svima sa spiska. Pozvao sam svih 50 ljudi. Rekao sam svakome od njih da si u nevolji i da ti je hitno potrebna pomoć. Sve sam ih zamolio da dođu ovdje na današnji dan, tačno u ovo vrijeme. Zato ne brini sine dragi, svi tvoji prijatelji su tu, a oni koji nisu, oni nisu došli!“

Nepoznati autor

ZAŠTO SVI MUŠKARCI TREBAJU BITI PROTIV ABORTUSA?

Mnogi muškarci smatraju da se trebaju držati podalje od rasprave o abortusu. Ostavljaju to ženama. Ipak, njihov glas je važan i poželjan iz mnogo razloga.

Problem: za ili protiv abortusa?

Abortus je nepravda prema ljudskom životu koja šteti svim onima koji su uključeni. To ne samo da prekida jedinstven i vrijedan život u maternici, već takođe često dovodi do decenija stida i žaljenja kod žena i muškarca. Velika potražnja za abortusom ukazuje na raspad braka i stvarnost mnogih društvenih bolesti kojima mnogi muškarci često doprinose.

Međutim, decenijama je većina muškaraca bila zadovoljna time što su ostali po strani u raspravi o

abortusu, jer nisu sigurni trebaju li biti za ili protiv.

Nekim se muškarcima okolnosti neplanirane trudnoće čine previše komplikovanim da bi se o njima govorilo, pogotovo kada smatraju da sami nikada neće biti trudni. Umjesto da počele naučiti više, oni prihvataju naizgled saosjećajnu alternativu: prepuštaju odluku (i cijelu tu temu) uključenim ženama.

Čini se da muškarci koji se protive abortusu djeluju samo politički, često sa vrlo malo razumijevanja svih onih teških faktora koji navode ljude da pribjegu abortusu. Srećom, ne postoje samo zdravi razlozi zbog kojih bi muškarci trebali biti protiv abortusa, već postoje pozitivni i prak-

tični načini da to budu - na primjer, mogu pokazati ljubav.

Zašto muškarci?

Najozloglašeniji poklič zagovornika prava na abortus je “moje tijelo, moj izbor”, što je decenijama uspješno sprečavalo muškarce da osjećaju da imaju mišljenje koje je vrijedno i relevantno, čak i kada se njihovo mišljenje traži i kada je potrebno. Nauka je jasno stavila do znanja da jedinstveni DNK novih oblika života u trenutku začeća nije sam po sebi “ženino tijelo”, već tijelo djeteta koje nosi u svome tijelu. Uprkos tome, trudnoća donosi intenzivne lične i fizičke implikacije sa kojima se žena suočava kada kaže: “Trudna sam, šta sad?”

Međutim, kada muškarci koriste te biološke stvarnosti kao razloge da se “odmaknu”, žene ostaju izolovane i ostavljene da same donesu odluku, i tada nemaju onu podršku koja im je potrebna. U anketama žena koje su pobacile (2015.) i muškaraca čija je partnerka pobacila (2021.), muškarci su se pokazali kao najveći pojedinačni uticaj na odluku, iako gotovo jedna trećina muškaraca nije rekla ništa.

Otac djeteta je ključan u odluci i zato što je imao aktivnu ulogu u stvaranju trudnoće, i zato što ima potencijal da igra duboku i stalnu

ulogu. Od trudnoće nadalje, očevo sudjelovanje dovodi do niza boljih ishoda za majku i dijete. Zamislite onda kakvu frustraciju ima žena kada se suočava sa teškom neplaniranom trudnoćom, ali kada upitate da li je vaš partner u tome sa vama, on kaže: “Pa, to je vaše tijelo, to je vaš izbor, zar ne?”

Zašto bi muškarci trebali biti protiv abortusa?

Ako muškarci imaju tako veliki uticaj i udio u odluci, zašto bi bili protiv abortusa? Zbog toga što je abortus nepravda prema ljudskom životu koja šteti svima koji su uključeni. Abortus u sva tri tromjesečja oduzima život jedinstvenom ljudskom biću, obezvrjeđujući njegov potencijal i lišavajući ga svake šanse za budućnost. Abortus predstavlja potcijenjenje rizika za fizičko, emocionalno i duhovno zdravlje žena. Abortus lišava muškarce njihovih nerođenih sinova i kćeri, utičući na njih bez obzira na to koju ulogu igraju.

Kada razgovaram sa muškarcima koji su uključeni u neplanirane trudnoće, često ih pitam koliko znaju o abortusu. Uglavnom kažu nešto poput ovoga: “Mislim da uzima tabletu...”

Pomažem im shvatiti: 1) gdje se nalazi njihovo dijete u procesu razvoja; 2) šta bi različiti postupci podrazumijevali za njihovu part-

nerku; i 3) načine na koje bi odluka mogla uticati na njihov život i odnose. Nakon ove rasprave, izjava poput: "Podržaću šta god ona izabere", dobija više značenja.

Nema lakog odgovora

Situacije oko neplaniranih trudnoća mogu biti nevjerovatno komplikovane. Zapravo, oni koji rade u centru za trudnoću, oni se nose sa umorom saosjećanja, izgaranjem, pa čak i sekundarnom traumom. Ali vjerujemo da postoji nada za svaku situaciju i priznajemo da abortus nije "lak odgovor".

U Evanđelju po Jovanu 10:10 piše: "Lopov dolazi samo da ukrade, ubije i uništi. Ja sam došao da imaju život i da ga imaju u izobilju." Abortus krade nadu. Prekida nevine živote. Vidio sam kako uništava veze, brakove, porodice i savjesti. Obećava da će obezbijediti izlaz iz teških okolnosti, ali često dodaje teret tuge koji gura ljude dalje u grijeh i očaj, i dvostruko otežava izdizanje iz tih okolnosti. To je suprotno od dobrog i blagoslovenog života, što bi svi ljudi trebali željeti za svoje bližnje.

Kako bi se muškarci trebali suprotstaviti abortusu?

Kada je riječ o tome kako bi se muškarci trebali suprotstaviti abortusu, najbolji način za početi

su ljubazne riječi čovjeka - Hrista Isusa. U blaženstvima nas uči da budemo milosrdni, krotki i žalosni. Usmjerava nas prema pravednosti, čistoći i ka tome da budemo mirotvorci. Isus obećava blagoslov i nagradu čak i ako sve to dovede do lažnih optužbi i progona.

Sa takvim srcem poniznosti, postoji mnogo načina na koje muškarci mogu promijeniti problem abortusa. Dok ovo čitate, stotine centara za trudnoću proširuju svoje usluge i pokreću nove programe kako bi pomogli budućim očevima da pronađu svoj glas i nauče kako biti dobri očevi. Muškarci koji se pridružuju ovoj inicijativi kao članovi osoblja i volonteri, uključuju pastore, poslovne ljude, medicinske i savjetodavne stručnjake, penzionere i fizičke radnike... da ne spominjem sebe, profesionalnog violinistu.

Crkvena zajednica

Postignut je značajan napredak kako bi se crkvama pomoglo da postanu središnja tačka saosjećanja po ovom pitanju, a ne mjesto gdje se ljudi boje osude. Prepoznajući da se mnogi ljudi u crkvi bore sa trenutnim i prošlim odlukama o trudnoći, pastori mogu propovijedati ne samo o svetosti života nego i o oproštenju. Muškarci u crkvi mogu se suprotstaviti abortusu vodeći male grupe za

samohrane očeve, bračne kurseve ili pastoral za mlade.

Svaki muškarac može naučiti više o tome kako služiti prolazeći kroz *Making Life Disciples* - temeljnu obuku za pojedince i male grupe koja im pomaže ponuditi saosjećanje, nadu, pomoć i učeništvo svim onima koji razmišljaju o abortusu u svojoj crkvi i široj zajednici. Takođe, *Care Net* želi pozvati sve muškarce da prisustvuju našem godišnjem pro-life samitu za muškarce koji se zove "Pozvani i poslani" sa Tonijem Evansom u Dalasu, u Teksasu.

Zašto bi svi muškarci trebali biti protiv abortusa?

Imam prijatelja koji nije kršćanin, ali me nedavno iznenadio rekavši da je protiv abortusa. Do toga je došlo jer se jedna ženska osoba

koja je njemu bliska, suočila sa neplaniranom trudnoćom i podijelila sa njim da ju je bebin otac tjerao da abortira. Moj prijatelj je malo istraživao šta bi abortus značio i rekao joj: "Nema šanse, mi ćemo ti pomoći!" On i njegova supruga su od tada tu za ovu mamu i njeno dijete.

Kako bi izgledalo da svi mi učinimo isto za svoje bližnje? Ne samo da budemo voljni govoriti protiv nečega što je pogrešno i štetno, već da to činimo na način koji nam omogućava da hodamo sa ljudima kroz sve uspone i padove prema nečem boljem. Ovakvo služenje je način na koji svi ljudi mogu naći udjela u ovom pitanju i gdje ćemo svjedočiti pravim rješenjima za nezamislive teškoće.

Alexander Hettinga
Focus on the Family

ŽETVA

Zvuk smijanja je ispunio moje uši i širom otvorio moje oči. Jedna prelijepa mlada djevojka je sjedila na dnu mog kreveta. Izgledala je kao anđeo – zlatne lokne, skoro prozirno mliječno bijeli ten i prekrasne plave oči. Zurila je direktno u mene.

“Ko si ti?” - pitala sam.

Ponovo se zakikotala a onda se prislonila i šapnula mi je: “Došlo je vrijeme žetve.”

Uhvatila je moju ruku i počela skakutati van sobe. Pratila sam je, naravno. Bila sam znatiželjna da vidim ko je ovo neobično dijete i šta želi.

Izašle smo ispred mojih vrata i odjednom sam bila okružena morem pšenice. Bila sam potpuno okružena zlatnim poljem i azurnim nebom. Kako je vjetar duvao kroz polje, stvarao je prekrasno talasanje. Pšenica je tekla sjajeći se, dok je svijetlost plesala iz nje.

Tada sam znala o kakvoj žetvi je ovo dijete govorilo. Postala sam uzbuđena.

“Da li je ovo moje polje?” - radosno sam upitala.

“O, ne!” - rekla je.

Zakikotala se i držeći moju ruku odskakutala, a ja posrčući za njom.

Prošli smo kroz stotine, možda hiljade prelijepih pšeničnih polja dok nismo stali kod napuštenog dijela polja. Djevojčicin osmijeh je iščeznuo. Svečanim glasom mi je rekla:

“Ovo je tvoje polje.”

Suze su potekle niz moje lice.

“Ne!” - plakala sam. “Ne, ovo ne može biti moje polje! Zar ne postoji ništa ovdje?”

A onda sam je ugledala: jedna usamljena stabljika pšenice se sunčala tamo. Suze su mi se osušile i lagani osmijeh se pojavio na mom licu. Međutim, djevojčica se nije osmjehivala. Nije se osmjehivala, jer kada sam pogledala stabljiku izbliza, primjetila sam slova našarana na pšenici. Detaljniji pogled je otkrio ime. Pšenica je nosila jedno ime: moje ime; bilo je napisano krvlju. Ja sam počela da jecam.

“Da li je to sve?! Da li je ovo sve što sam postigla? Šta mogu

uraditi da to popravim? Šta se od mene sada očekuje?”

Nije bilo odgovora.

“Možeš li mi bar odgovoriti?”

I dalje nije bilo odgovora.

Okrenula sam se da je ponovo pitam, ali je djevojčica nestala. Svugdje sam je tražila, ali nigdje je nisam mogla naći. Još uvijek sam je tražila kada sam naišla na malu, bijelu knjigu. Znala sam šta je prije nego što sam je uzela. Trakica za obilježavanje u Bibliji je bila stavljena na 28. poglavlje u Evandjelju po Mateju, a 19. stih je bio podvučen. Kada sam počela da čitam stih, jak nalet toplog vjetera je provejao kroz knjigu, a pregršt sjemena pšenice je odnesen iz stranica u vazduh.

“Zato idite i sve narode učinite mojim učenicima, krsteći ih u ime Oca i Sina i Svetoga Duha...” (Matej 28:19)

Prevela **Sonja R.**, Banjaluka

ZVONO

Ja znam ko sam

Ja sam Božje dete (*Jev. po Jovanu 7:78*)
Ja sam Božji prijatelj (*Jev. po Jovanu 71:71*)
Jedno sam sa Gospodom (*7. Korinćanima 2:73*)
Skupo sam otkupljen (*Prva Korinćanima 2:75-20*)
Ja sam svetac (odvojen za Boga). (*Efescima posl. 7:7*)
Svojim životom svedočim o Hristu (*Dela apostolska 7:4*)
Ja sam sol i svetlost zemlji (*Jevanđelje po Mateju 1:79-14*)
Ja sam ud tela Hristovog (*Prva poslanica Korinćanima 7:83*)
Ja sam zauvek oslobođen od svake osude (*Rimljanima 4:7-2*)
Ja sam nebeski građanin. Ja sam značajan (*Filipljanima 9:86*)
Ja sam oslobođen od svake optužbe protiv mene (*Rimlj. 4:97-34*)
Ja vršim službu pomirenja sa Bogom (*Druga Korinćanima 1:73-21*)
Ja imam pristup Bogu kroz Duha Svetoga (*Efescima poslanica 8:74*)
Ja sam postavljen na nebesima u Isusu Hristu (*Efescima poslanica 8:2*)
Znam da me ništa ne može odvojiti od Božje ljubavi (*Rimljanima 4:91-39*)
Ja sam utvrđen, pomazan, i zapečaćen od Boga (*8. Korinćanima 7:87-22*)
Ja sam uveren da sve doprinosi dobru onih koji ljube Boga (*Rimljanima 4:84*)
Ja sam bio izabran i određen da donosim plodove (*Jevanđelje po Jovanu 71:72*)
Ja mogu da pristupim Bogu sa slobodom i pouzdanjem (*Efescima poslanica 9:78*)
Sve mi je moguće kroz Isusa Hrista koji mi snagu daje (*Filipljanima poslanica 0:79*)
Ja sam grana pravog čokota, provodnik Njegove ljubavi (*Jevanđelje po Jovanu 71:7-5*)
Ja sam Božji hram (*Prva Korinćanima 9:72*). Ja sam potpun u Hristu (*Kološanima 8:76*)
Ja sam skriven sa Hristom u Bogu (*Kološanima 9:9*). Ja sam bio opravdan (*Rimljanima 1:7*)
Ja sam Božji saradnik (*7. Korinćanima 9:5; 8. Korinćanima 2:7*). Ja sam Božje delo (*Efescima 8:76*)
Ja sam uveren da će dobra dela koja je Bog započeo u meni biti usavršena (*Filipljanima poslanica 7:1*)
Otkupljen sam i oprošteno mi je (*Kološanima 7:70*). Ja sam Božje usvojeno dete (*Efescima poslanica 7.1*)

Ja pripadam Bogu!

Da li ti znaš

ko si ti?

Nastavi da zvoniš...

PET KRATKIH MOLITVI ZA DUHOVNO RATOVANJE

Molitva je razgovor sa Bogom. Sila Duha Svetoga se očituje kroz molitvu vere, jer verna duša žarko čezne za Stvoriteljem, živo i goruće plamti pred Božjim tronom. Religiozno mantranje nije molitva.

Ako neko ima molitvenik pa iz njega odabere jednu molitvu, misleći da će mu samo čitanje tih reči pomoći, silno greši. Napisana molitva, ma koliko svet bio onaj ko ju je napisao, može biti upropaštena i obesnažena ispraznim ponavljanjem. Čuvajmo se duha religije. Bog traži veru srca. Ako je molitvu napisao veran čovek, onda i onaj koji je naglas čita mora snažno verovati da će je Bog uslišiti, inače nema svrhe da je čita.

Postoje verni ljudi kojima je teško da priznaju da imaju neki problem, koji godinama muče istu muku. Često su žrtve demonskih uticaja a da toga nisu ni svesni.

Neprijatelj ljudske duše na svaki način pokušava da osujeti molitve vernih i to mu na žalost, uspeva. Nedostatak pravog zajedništva među braćom i sestrama, crkveni, religiozni formalizam i komformizam, stvaraju pogodnu atmosferu za opstajanje jednih te istih problema u crkvi, jer se sa njima niko suštinski ne suočava. Ko ne isuče mač Reči Božije i ne obuče svu duhovnu bojnu opremu, može biti lak plen sila tame. To se može desiti baš u tre-

nutku kada pomisli da je toliko duhovno jak da ne može pasti. Zato oprez draga braćo i sestre!

Evo pet kratkih molitvi za duhovno ratovanje protiv neprijatelja naše duše.

PROTIV MAMONA

Gospode, molim Te pomози mi da se oduprem demonu materijalizma. Pomози mi da se u životu oslanjam samo na Tebe, a ne na materijalna sredstva kojima raspolazem. Neka novac nikada ne bude izvor moje sigurnosti. Ti budi izvor moje sigurnosti. Oslobodi me prekomerne želje za posedovanjem stvari i prekomernog uživanja u tom posedovanju. Nauči me da dajem od srca, bez računice, bez želje da mi se to vrati, jer si rekao da ljubav ništa ne traži, a ja želim da u ljubavi budem savršen kao što si i Ti savršen. Pomози mi moj Gospode. Daj mi snage da kažem: „Ne“ strasti za novcem i posedovanjem. Amin.

PROTIV ČARANJA I VRAČANJA

Gospode, molim Te zaštiti me od demona vračarstva, svake vrste okultizma i „onostranih znanja“ koja dolaze od Satane. Rekao si da će se on oblačiti u

anđela svetlosti ne bi li prevario čak i odabrane. Ja ne želim da budem prevaren, ali se sam ne mogu odupreti. Zato Te molim da me zaštitiš. Nadodaj mi mudrosti i daj mi dar raspoznavanja duhova, da mogu da vidim ko dolazi od Tebe a ko od zloga. Pomози mi da duhovno ojačam. Daj mi silu Duha Svetoga i autoritet da u Tvoje ime stvarno mogu svezivati ovog demona i onemogućavati ili sprečavati njegovo delovanje kako u svom životu tako i u životima mojih bližnjih. Nauči me duhovnoj praksi da bih živeo u skladu sa Tvojom voljom Bože i bio hrišćanin na delu, a ne samo na rečima. Amin.

PROTIV OSUDE

Gospode, Ti si rekao da ćeš nam praštati onako kako mi praštamo drugima i da ćeš nam meriti onakvom merom kakvom mi merimo drugima. Ne daj da se u mom srcu nađe osuda uperena ka čoveku. Neka osuda uvek bude uperena ka silama tame. Osuda bližnjih truže srce i udaljava me od Tebe. Pomози mi Bože. Opomeni me svaki put kada se u mom srcu pojavi osuda prema bližnjima. Umesto toga, stavi u moje srce iskreno praš-

tanje. Hvala Ti Gospode na velikom strpljenju koje imaš sa mnom. Amin.

PROTIV STRAHA

Gospode Isuse, spasi me straha i uznemirenosti svake vrste. Ne daj da me strah nadvlada i uništi sve blagoslove koje si pripremio za mene. Koliko puta si mi rekao: „Ne boj se!“? A ja slab, dopuštam da me strah savlada. Kad god se bojimo, a da to nije strah Gospodnji, mi nismo Tebi poslušni i gubimo Tvoju naklonost. Ja ne želim da izgubim Tvoju naklonost Gospode. Pomozi mi da se oduprem strahu i da u praksi naučim kako da ga pobeđujem verom u Tebe. Amin.

PROTIV SAMOUNIŠTAVANJA (AUTODESTRUKCIJE)

Gospode Isuse, znam da je jedna od osnovnih Božjih zapovesti da volimo svoje bližnje kao sebe same. Oprosti Bože što ne

volim sebe na način na koji me Ti voliš i što sebi činim zlo. Oprosti mi i oslobodi me svakog nasilja koje u znanju ili neznanju, činim svome telu i svojoj duši (alkohol, droga, cigarete, samopovređivanje oštrim predmetima, nekontrolisano konzumiranje slatkiša, neumerenost u hrani, preterane fizičke aktivnosti do potpune iscrpljenosti koje ugrožavaju zdravlje i ličnu bezbednost, pornografija, filmovi puni nasilja, kockanje, pokvarena mašta, rijaliti programi, nekontrolisana samoosuda, samoblud, hipohondrija, mahinalno izgovaranje prokletstava na sebe, itd.). Pomozi mi da na sebe gledam Tvojim očima i da volim sebe onako kako me Ti voliš. Samo tako ću i svoje bližnje moći da volim na Tvoj način. Nauči me da se oduprem samouništavnju i otvori mi oči za Tvoju ljubav prema meni, da bih mogao da je vidim i razumem. Amin.

Branka Klačik, Novi Sad

TAJNA MIRA U KUĆI

Možda će vas ova priča potaknuti na promjenu koja će donijeti mir i u vašu kuću.

Dvije kuće, jedna pored druge, u jednoj stalno vriska i svađa, a u drugoj tišina. Kada se muž i žena opet posvađaju, ona mu kaže: „Jesi li ikada čuo da se naši susjedi svađaju? Ne? Idi i saznaj kako tamo žive.”

Čovjek je odlučio stati pored prozora susjedne kuće i posmatrati. Svako se bavio nečim: žena radi nešto u kuhinji, a muž piše za stolom. Zazvonio je telefon, suprug je skočio, uletio u sobu i zakačio vazu koja je pala i razbila se.

Čovjek je kleknuo i počeo skupljati komadiće. U sobu je

utrčala i njegova žena, kleknula i počela mu pomagati. Muž joj je rekao: „Oprosti, dušo, otrčao sam do telefona, zapeo za vazu i razbio je.”

Žena je odgovorila: „Ne, dušo, nisi ti kriv, vjerojatno je bila preblizu ruba stola, gdje sam je ja u brzini stavila.”

Poljubili su se, pokupili komadiće i svako se vratio svom poslu.

Prvi čovjek se vratio svojoj kući i njegova žena ga je upitala da li je saznao tajnu mira njihovih susjeda.

„Da jesam. U njihovoj porodici oboje su krivi, a kod nas je tako da smo oboje uvijek u pravu.”

OBJAŠNJENI PRO-LIFE ARGUMENTI [3. DEO]

Razumevanje sudskih odluka „Roe“ i „Casey“: Abortus na pravnoj i moralnoj osnovi

Obe presude ovise o našem ustavnom „pravu na privatnost“.

„Privatnost“ nije izričito pravo u Ustavu. To je jedno od prava izvedenih iz našeg „prava na slobodu“ u petom i četrnaestom amandmanu.

Peti amandman odnosi se na saveznu upravu. U njemu se precizira: „Nijedna osoba ne sme... biti lišena života, slobode ili imovine bez odgovarajućeg zakonskog postupka...“

Četrnaesti amandman bio je jedan od tri amandmana nakon Građanskog rata. Izjavljuje da nijedna država ne može uskratiti ljudima ova prava (život,

sloboda, vlasništvo, zakonski postupak). Nadalje, „Niti jedna država ne sme... uskratiti bilo kojoj osobi unutar svoje jurisdikcije jednaku zaštitu zakona.“

Imajte na umu da se ova zaštita odnosi na sve osobe u SAD-u, a ne samo na građane.

„Osobnost“ nerođenih ljudi se nalazi u centru rasprave o abortusu.

Roe protiv Vejda (Roe vs. Wade)

Sudska odluka „Roe protiv Vejda“ postavila je ograničenja za abortus na temelju tromesečja, kao način da se uravnoteži pravo žene na privatnost i slobodu, sa interesima vlade. U ovom slučaju, pravo na abortus je proglašeno „temeljnim pravom“. To je značilo da će svaka

buduća sudska revizija zahteva-
ti čvrsti i strogi pregled.

„Planirano roditeljstvo protiv Kejsija“

Sudska odluka „Planirano roditeljstvo protiv Kejsija“ potvrdila je i proširila prava na abortus. Kao odgovor na to, okvir tog prvog tromesečja se pomaknuo na novi standard i formulaciju - „pre održivosti“ (u našem pravnom sistem, fetus je „sposoban za život“ kada može preživeti izvan materice, uz podršku savremene medicine). Isto tako, Kejsi je takođe zamenio sudsku reviziju „strogog nadzora i pregleda“ novim standardom „preteranog tereta“. Bilo koji zakon koji postavlja „značajnu prepreku na put ženi koja traži abortus neodrživog fetusa“ smatrao bi se neustavnim.

Biološke i moralne stvarnosti bacaju svetlo na pogrešno shvatanje „Roe“ i „Kejsija“

Nauka dokazuje da život počinje začecem, jer tada nastaje novo ljudsko biće sa jedinstvenim genetskim kodom. Sva ljudska bića su ljudi, i obrnuto.

Svaki drugi standard za „osobnost“ je neodrživ:

Mogućnost preživljavanja plo-
da izvan materice ovisiće o lo-

kaciji, dostupnoj medicinskoj
nezi, osiguranju i bezbrojnim
drugim faktorima.

Opstanak fetusa ovisi o majci. Ali, to ne može biti za diskvalifikaciju. Ako osobnost zahteva nezavisno postojanje i funkcionisanje, onda većina rođene dece ne zadovoljava taj standard i pada ispod te linije.

Oslanjanje na fizičke ili mentalne sposobnosti (npr. otkucanje srca, kogniciju, itd.) je neodbranljivo. Šta je sa nekim ko ima defekt koji zahteva medicinsku intervenciju za održavanje otkucanja srca? Ili, šta sa čovjekom koji ima Alchajmerovu bolest i kome je jedva preostala kognitivna funkcija?

Nezaobilazne činjenice i logika

Čovek je osoba, bez obzira na svoj biološki razvoj, propadanje ili celokupno zdravstveno stanje.

Život je naše najosnovnije ljudsko pravo.

Bez prava na život nema drugih prava.

Ustav izričito štiti pravo svakog čoveka na život.

Ženino sekundarno pravo na slobodu ne može nadjačati te-

meljno pravo nerođene osobe na život.

Ipak, zagovornici „prava na izbor“ (pro-choice) su zvonili na sva zvona „dugogodišnjih pravnih presedana“ pre nego što su „Roe“ i „Kejsi“ poništeni. Insistira se na tome da se sadašnje presude moraju uskladiti sa prošlim odlukama. Međutim, objektivno pogrešni pravni presedani mogli bi imati dugačak niz. To ih ne čini legitimnima.

Presedani iz prošlosti prepoznati kao greške iz prošlosti

Godine 1896., postupak „Plesi protiv Fergusona“ završen je presudom SCOTUS u kojoj je glasano 7-naspram-1. Presuda je sankcionisala „odvojene, ali jednake“ javne ustanove. Zakoni o segregaciji su se proširili po celoj zemlji.

Većinsko mišljenje u odluci „Plesi protiv Fergusona“ je primetilo presedan podeljenih škola, najčešći primer javne segregacije. Škole širom zemlje su imale jednu opšteprihvaćenu doktrinu - „odvojeni, ali jednaki“.

Sud je nadalje naveo konkretan primer: „Odvojene škole za obojenu decu u Distriktu Ko-

lumbija.“ Ove su se škole prvi put pojavile u tom distriktu oko 1807. godine.

Sudska presuda „Braun protiv Odbora za obrazovanje“ promenila je mnogo toga 1954. godine. Sud je jednoglasno proglasio odvojene škole neustavnim.

Godine 1964., Zakon o građanskim pravima konačno je zabranio odvojene javne ustanove.

Zakon o građanskim pravima iz 1964. godine, delotvorno je poništio otprilike nekih 157 godina uspostavljenog presedana.

Pravni presedan nije svetinja. Ljudski život jeste.

Mi imamo hrišćanska uverenja. No, kada je potrebno, možemo ostaviti po strani biblijsku argumente i dalje koristiti uverljive pro-life argumente sa drugim ljudima. Uostalom, govorimo u ime najugroženijih među nama. Oni ne mogu govoriti sami za sebe.

Uz Božju milost, naše govorenje istine može učiniti više od promene mišljenja - može spasiti živote.

© 2022 Focus on the Family
Priložila **Sandrina Jurjevich**
Svjetonik, Sarajevo

SVA TVOJA RADOST NEKA BUDE GOSPOD

Vjerujem da i u tvom životu postoje trenuci kada jadikuješ nad sudbinom svijeta. Ako tvoja duša plače pod naletima životnih nedaća, kako tvojih, tako i tvojih bližnjih, onda govorim upravo tebi; ako si posustao u životnim borbama i ako poput psalmiste izjavljuješ: *“Vjernosti nema više među ljudima! Svako laže svome bližnjemu, govori usnama lažljivim i srcem dvoličnim”* (Ps 12:2b,3).

Dragi prijatelju, ako u ovom trenutku misliš da nemaš šta tražiti u takvom izopačenom svijetu, u kojem vjernost, iskrenost i istina gube bitku, onda se ipak varaš. Stojim iza toga da nisi došao na ovaj svijet da se u suzama i boli prepustiš krajnjoj tuzi i očaju. Nikako nisi ovdje zbog toga! Istina je da su pisci biblijskih psalama povremeno očajavali i jadikovali,

ali su ipak poznavali i nepresušni izvor radosti. Poslušaj kako ti starozavjetni kralj David, iskusni poznavalac životnih uspona i padova, nudi misao vodilju. U jednom od svojih psalama, on kaže ovako: *“Sva radost tvoja neka bude Gospodin: on će ispuniti želje tvoga srca!”* (Ps 37:4).

Ta poticajna misao nije došla od čovjeka, koji je sa strane promatrao svijet te onda dobio pjesničko nadahnuće da napiše neki lepršavi stih. Ne! Iza životne mudrosti ovog Božjega čovjeka, kralja Davida, stoji srce prekaljeno u borbama na život i smrt, u iskušenjima, stradanjima i veličanstvenim zahvatima Božje ruke. Znaš li kako je David došao na kraljevsko prijestolje? Slušaj ovo pažljivo jer ti Sveto Pismo, Biblija, želi uputiti još jednu važnu poruku.

U Starome zavjetu, u Prvoj knjizi o Samuilu, govori se o tome kako je Bog odbacio Saula, prvog izraelskog kralja. Saul je pokazao neposlušnost Bogu, koji ga je postavio na prijestolje. Stoga je Bog odlučio pronaći *čovjeka po svome srcu* (Djela 13:22) i postaviti ga na Saulovo mjesto.

Prema Božjem upustvu, prorok Samuilo je stigao u malo mjesto Vitlejem i tu je potražio Jeseja, čovjeka koji je imao osam sinova. Biblija nam govori da je prorok Samuilo je stigao na pravo mjesto jer je Bog objavio da će tamo između Jesejevih sinova On izabrati kralja.

Ali čim se pojavio Eliab, prvi Jesejev sin, već je došlo do nesporazuma. Iskusni Božji prorok pao je na ispitu. Samuila je zavarao Eliabov visok stas, a zasigurno i njegova upečatljiva pojava, te je odmah pomislio da je upravo taj Jesejev sin Božji izabranik. Ali prevario se! Jesej je predstavio i ostale sinove, koji su bili s njim u kući. No, nijedan nije bio onaj za kojeg bi Bog rekao: "Taj je!"

Znaš li ko je bio Božji izabranik? To je bio onaj naš psalmist David, najmlađi Jesejev sin, koji je u vrijeme prorokove posjete, boravio na pašnjaku, čuvajući stado. Da je bilo po proroku Samuilu, izraelski kralj bi zasigurno bio Jesejev sin Eliab ili neki drugi naoko snažan junak.

Bog je opomenuo Samuila, dok je ovaj gledao u stasitog Eliaba: *"Ne gledaj na njegovu vanjštinu ni na njegov visok stas, jer sam ga odbacio. Bog ne gleda kao što gleda čovjek: Čovjek gleda na oči, a Bog gleda šta je u srcu"* (1. Samuilova 16:7).

Bog gleda šta je u srcu. To je upravo radosna vijest za tebe! Jer sada imaš nekoga ko te ne ocjenjuje izvana, po tvojim vanjskim pobjedama ili porazima. Ljudi iz tvoga okruženja mogu uperiti prst na tebe i reći: "Ah, ovo je čovjek koji nije uspio u životu; gledaj, pao je u dugove!" Ili: "Napustila ga je žena." Ili: "Baš ga žalim. Doživio je nesreću."

Možda će neko u tebi gledati i uspješnog i snažnog čovjeka, a ti znaš da to nisi. Ali tvoj

Stvoritelj ne gleda kao što ljudi gledaju. On gleda na tvoje srce: ima li u njemu suza i boli; ima li u njemu mjesta za njegovo djelovanje, čežnje za istinskom i iskrenom ljubavlju; ima li u njemu gladi za novim životom? Možda ti ljudi neće dati novu priliku, ali tvoja je životna prilika upravo u tome da te tvoj Stvoritelj pronađe vjernim i pred cijelim nebom obznani da si osoba po Njegovom srcu. Onako isto kako je i za starozavjetnog kralja Davida izjavio: *“Našao sam Davida, sina (Jesejeva), čovjeka po mom srcu, koji će ispuniti sve što je meni po volji”* (Djela 13:22). Čitamo to u Djelima apostolskim, u hronici hrišćanske Crkve.

Ukoliko si osoba po Božjem srcu, nebo se raduje, ti upravo imaš nekog ko će ispuniti želje tvoga srca. Bog će te voditi ka tome da Njegova volja i Njegove želje postanu i tvoje. Tada ćeš moći reći zajedno sa Davidom; pročitajmo sada iz Svetog Pisma, 27. Psalam: *“Gospod mi je svjetlost i spasenje: koga da se bojim? Gospod je štit života mog: pred kime da strepim?... Nek se vojska protiv mene utabori, srce se moje ne boji; neka i rat*

plane protiv mene, i tada pun sam pouzdanja” (Psalam 27:1,3). Još jednom ti želim reći: ima neko ko želi ispuniti želje tvoga srca, ali da li u Njemu nalaziš svoju radost?

U Novom zavjetu, u Evanđelju po Jovanu, u onoj poznatoj velikosveštenskoj molitvi, Isus želi svoju radost prenijeti na svoje učenike. On govori Ocu: *“Ali sad ja idem k tebi, i ovo govorim dok sam u svijetu, da oni imaju u sebi radost, koju ja posjedujem, u svoj punini”* (Jovan 17:13).

To je radost koju jednako i tebi Gospod Isus pruža. Usmjeri svoje srce k Njemu i sjeti se onog što sam ti rekao na početku: *“Sva radost tvoja neka bude Gospod: on će ispuniti želje tvoga srca!”* (Psalam 37:4).

Blagosiljam te radošću nebeskih blagoslova. Gospode, molim Te, ispuni srce svakog čitaoca radošću i pouzdanjem, čežnjom da svoje srce preda u Tvoje ruke. I molim Te, Gospode, da ona duboka i istinska radost, koja od Tebe dolazi sa neba, bude zauvijek nastanjena u ovoj duši. Molim Te to u ime našega Gospoda i Spasitelja - Isusa Hrista. Amin.

Vlado Pšenko

ZASPAO U BICI

„Tada dođe Isus s njima u selo koje se zove Getsimanija, i reče učenicima: Sedite tu dok ja idem tamo da se pomolim Bogu. I uzevši Petra i oba sina Zevedejeva zabrinu se i poče tužiti. Tada reče im Isus: Žalosna je duša moja do smrti; počekajte ovde, i stražite sa mnom. I otišavši malo pade na lice svoje moleći se i govoreći: Oče moj! Ako je moguće da me mimoide čaša ova; ali opet ne kako ja hoću nego kako Ti. I došavši k učenicima nađe ih gde spavaju, i reče Petru: Zar ne možete jedan čas postražiti sa mnom? Stražite i molite se Bogu da ne padnete u napast; jer je duh srčan, ali je telo slabo. Opet po drugi put otide i pomoli se

govoreći: Oče moj! Ako me ne može čaša ova mimoići da je ne pijem, neka bude volja Tvoja. I došavši nađe ih opet gde spavaju; jer im behu oči otežale. I ostavivši ih otide opet i treći put te se pomoli govoreći one iste reči. Tada dođe k učenicima svojim i reče im: Jednako spavate i počivate; evo se približi čas, i Sin čovečiji predaje se u ruke grešnika. Ustanite da idemo; evo se približi izdajnik moj.”

(Matej 26:36-45)

Ovo je jedan od najdramatičnijih i najdirljivijih trenutaka svih vremena. Nijedna od veličanstvenih predstava i drama ikada napisanih ili izvedenih nemaju takvu dubinu e-

mocija kao ova priča. Od svih umetničkih dela koje su stvorili umetnici poput Šekspira, Poa i Folknera, nikada nijedno neće biti stvoreno, a da oslikava takvu moć sudbine i ostavlja tako dugotrajne tragove tragedije, kao što to ostavlja ova priča o Isusu u Getsemanskom vrtu.

U ovom biblijskom tekstu, Isus kao glavni lik, učesnik je najkritičnije duhovne bitke ikada vojevane. Uz njega su tu i njegovi najbliži učenici: Petar, Jakov i Jovan - poznatiji kao „uži krug učenika“. Ako pažljivo pogledamo dati tekst, saznaćemo da od ove takozvane „grupe za podršku“, zapravo nije stizalo nimalo podrške!

Naime, čitamo o Isusu i tome kako je On, nakon što je rekao svojim učenicima da Ga čekaju kada se povukao u samoću da se moli, intenzitet svog tereta Njegove misije kao Božjeg Sina počeo da raste do ekstremnih granica, jer kaže: *„Žalosna je duša moja do smrti; počekajte ovde, i stražite sa mnom.“*

Isus se udaljio malo od njih i pao na zemlju moleći se: *„Oče moj! Ako je moguće da me mi-*

mojde čaša ova; ali opet ne kako ja hoću nego kako Ti.“

Tada je Isus ustao i prekinuo molitvu da pogleda svoje učenike koji su trebali da Mu budu podrška. I umesto da stražare i mole, On ih je zatekao kako spavaju! Protresao ih je i rekao im: *„Zar ne mogoste jedan čas postražiti sa mnom? Stražite i molite se Bogu da ne padnete u napast; jer je duh srčan, ali je telo slabo.“*

Ovdje vidimo Isusa u duhovnoj borbi! Upravo ovde u mračnim senkama intenzivnog ratovanja, vidimo Isusa u vrtu, kako plače u agoniji! Ta agonija je bila tolika, da u Lukinom evanđelju 22:24 čitamo sledeće reči: *„I budući u borenju, moljaše se bolje; znoj pak Njegov beše kao kaplje krvi koje kapahu na zemlju.“*

Oh! Kako samo bitka divlja dok su duše ljudi bile tako spokojne, a On sam mora postati otkupnina za njihovo spasenje. Isus je opet ustao i nakratko se povukao iz molitve i bitke, samo da bi saznao kako su oni koje je izabrao kao svoje pojačanje. Bili su ponovo uspavani usred bitke. No ovaj put, Isusov

odgovor je bio: „*Jednako spavate i počivate; evo se približi čas, i Sin čovečiji predaje se u ruke grešnika.*”

Kakva tragedija! Spavati u najkritičnijim trenucima bitke! Ne shvatajući šta donosi neviđena budućnost ispred njih! Spavati umesto da budu budni i da mole. Spavati, iako im je kazano šta treba skoro da se dogodi! Kako su samo mogli uraditi tako nešto?!

Predložio bih vam da, pre nego što krenemo da kritikujemo njihove greške, izbliza pogledamo malo dalje od tri uspavana učenika koji spavaju dok bitka plamti! U stvari, u ovoj otrežnjujućoj postavci, treba da ugledamo sami sebe! Jer, bojim se da smo i mi, iako smo upisani u Njegovo Carstvo, iako smo se

usudili identifikovati sa znakom Hrista, takođe zatečeni kako spavamo dok traju najkritičniji trenuci duhovne bitke!

TELESNOST NEĆE U BITKU!

Izgleda da živimo u mukama le-targičnog sna i da nismo svesni važnosti poziva za Božje Carstvo u vremenu kao što je ovo!

Izgleda da, umesto da budemo puni života i uzbuđenja za našu misiju i poziv, da smo dremljivi i rastreseni!

Dok se milioni izgubljenih duša mere na vagi večne sudbine i čekaju, mi, koji bismo trebali da biti sredstvo za Božju žetvu na kraju vremena, stojimo beskorisni i lenji da budemo podstaknuti time da vreme odmiče! Bojim se da i mi ne prespavamo bitku!

Napoleon Bonaparte je znao, rano pre zore, otići u posetu iznenađenja svojim stražarskim jedinicama postavljenim na ključnim mestima bojnoga polja. Krišom bi se kretao po sivoj svetlosti zore kako bi proverio njihovu spremnost. Kako bi se prikradao stražarskim mestima na svakom bi ga stražari odmah zaustavili i izazvali. No, konačno je došao do jednog stražarskog mesta koje je trebalo da se dobro čuva, a reakcije od stražara nije bilo. Došavši bliže, video je par čizama kako vire ispod gomile suve kukuruzovine, a stražareva puška bila je položena pored. Napoleon nije ništa komentarisao. Samo je uzeo pušku i preuzeo stražu umesto spavajućeg stražara, te čekao da se probudi. Konačno,

kukuruzovina je zašuškala i stražar je skočio da uzme svoju pušku sa mesta gde ju je ostavio, da bi tek tada shvatio da je nema! A na svoju sramotu, tada je primetio da nije sam. Ispred njega je stajao niko drugi do Napoleon, komandant i general!

Možete li zamisliti šok koji mora da je osećao, uhvaćen spavajući umesto da bude na straži! A ja se pitam, kako će biti kada se Gospod slave vrati! Šta će se desiti kada nas zatekne kako spavamo usred bitke!

Isus nas je upozorio u Markovom evanđelju 13:34-36: *„Kao što čovek odlazeći ostavi kuću svoju, i da slugama svojim vlast, i svakome svoj posao; i vrataru zapovedi da straži. Stražite*

dakle; jer ne znate kada će doći gospodar od kuće, ili uveče ili u po noći, ili u petle, ili ujutru; Da ne dođe iznenada i da vas ne nađe, a vi spavate.”

Crkvo, moramo se probuditi i shvatiti da smo usred bitke! Usred smo kritičnog vremena! A Bog je ostavio Crkvu sa autoritetom da radi Njegov posao i izvrši Njegovu volju! Polagaćemo račune za ono šta smo uradili i kako smo to uradili! Vreme je da se protresemo i probudimo! Da ne bismo i mi bili zatečeni na spavanju usred bitke!

Molili smo za probuđenje, da Bog spasi naše voljene! Tražili smo više vremena da radimo! No izgleda da je jedino što smo uradili, da smo potrošili vreme koje nam je On dao kako bismo mogli prespavati još jedan dan! Kažemo da priželjkujemo probuđenje! Kažemo kako želimo duše! No, shvatamo da ih nemamo! Ne radimo posao za koji nas je On pozvao!

U Pričama Solomonovim 13:4 piše: *„Željna je duša lenjivčeva, ali nema ništa.”*

Razlog zašto nemamo ništa nije u tome što nam nedostaje želje, već u tome što smo previše lenji da izađemo napolje i radimo! Želimo to, no ne toliko da

izađemo i radimo za to, jer smo zarobljeni lenjim, labavim, dremljivim duhom lagodnosti i komfora!

U Knjizi proroka Amosa 6:1 piše: *„Teško bezbrižnima u Sionu!”*

„Voljno” je vojni termin. Znači, vojniče odmori se, opusti se malo! To je pozicija nespremnosti za bitku!

U Pričama Solomonovim 13:4 piše: *„A duša vrednih ljudi obogatit će se!”* Budemo li vredni, onda ćemo videti pravo oživljenje! Ne smemo zaspati u jeku bitke!

U Lukinom evanđelju 9:32, čitamo kako su učenici spavali dok su bili na Gori Preobraženja. Gotovo da su prespavali moćno delo Božje! Malo je falilo da propuste Isusovu objavu Njegovog stvarnog identiteta! Ovi učenici su brzo zaspali, i tek kada su se probudili mogli su videti preobraženje!

Koliko puta smo mi bili pospani za ono što je Bog činio u našoj sredini, i poput Jakova na brdu Betelu, konačno se probudili iz naših snova o obećanju i moći, samo kako bismo rekli: *„Bog ovde prebiva, a ja to nisam znao!”*

Izgleda li vam Bog nevidljiv zato što je vaša vera neaktivna?

Na ivici smo moćnih Božjih dela na kraju vremena! Na ivici smo preokreta u Crkvi! I ne možemo sebi priuštiti da nas Bog pronađe kako spavamo usred bitke!

Prijatelju, živeti za Boga je bitka! Molitva je bitka! Post je bitka! Svedočenje i pridobijanje duša je bitka! A nonšalantno ponašanje i nizak moral vojnika usred vatrene bitke rezultira porazom, iako su mogli ostvariti pobjedu!

Mi spavamo, a neprijatelj koristi prednost naše letargije!

U Matejevom evanđelju 13:25 piše: „*A kad ljudi pospaše, dođe njegov neprijatelj i poseja kukolj po pšenici, pa otide!*”

Veliki deo naših problema danas u crkvama je uzrokovan spavanjem njenih članova koji nisu bili svesni sadašnje opasnosti od neprijatelja!

Neprijatelj je posejao kukolj kako bi sprečio rast dobrog semena, i kako bi sprečio žetvoce u vreme žetve! Vrlo jednostavno: napadni izvor hrane i zauzavićeš delo Božje!

Zašto ljudi čine sve što mogu kako bi ometali Božji rad, deformišući sami sebe kao decu Božju? Nisu ništa više od kuko-

lja! Oni su kukolj koji ometa rast, no takođe su i kukolj koji će jednog dana goreti! A puno naših problema bi bilo rešeno i neprijatelj poražen da nismo spavali tokom bitke!

SPAVAŠ LI TI USRED BITKE?

Bitke pre nekoliko vekova su mnogo zavisile od pouzdanosti stražara. Stražar mora biti svestan da cela vojna jedinica zavisi od njegovog opreza i budnosti. Zapamtimo:

- Pospani stražar je beskoristan u dan bitke!

- Nedostatak molitve i nemar, te nedostatak gorljivosti, sigurni su znakovi spavajuće crkve!

- Ovaj duh laodikejske mlakosti odgaja (oblikuje) svetovnu crkvu!

- Ti i ja ne možemo sebi priuštiti da spavamo, jer ovo je dan bitke!

- Šta će snaći našu Crkvu i naše domove zavisi od naše budnosti i pažnje! Tvoje srce su ulazna vrata za neprijatelja koji može doći i razoriti svu pobjedu i oživljenje koji mogu biti tvoji!

Dakle dopusti da te ponovo upitam: spavaš li usred bitke?

Mark McCool

ŽENE NADE

Služba „Žene nade“ je internacionalna služba i postoji u 75 zemalja širom sveta i na više od 120 jezika.

Bog za svaku ženu ima predivan plan kao izraz svoje ljubavi i blagodati, bez obzira na to koliko su ponekad zastrašujuće okolnosti i izazovi sa kojima se one suočavaju.

Bog je veran i zahvalni smo što već tri godine upotrebljava službu „Žene nade“ i u Srbiji. Pokrenuo je naša srca i dao nam Njegovu ljubav tako da možemo da služimo, podučavamo, ohrabrujemo i motivišemo žene koje žive na ovim prostorima, donoseći im nadu kroz Radosnu vest Evanđelja. Želimo da žene upoznaju Isusa koji se prema ženama odnosio sa mnogo razumevanja i saosećanja.

Zadovoljstvo nam kada vidimo kako Bog donosi svetlo u živote mnogih žena na različite

načine, između ostalog i tako što upotrebljava društvene mreže. Zbog velikog uticaja ovih mreža i ostalih digitalnih platformi na sve generacije, svedoci smo da naše FB i Instagram stranice Bog koristi kao dobro sredstvo u službi ženama koje žive na ovim prostorima.

Svakog dana kratka poruka, molitva i stih iz Svetog pisma putem ovih stranica dolazi do skoro 10.000 hiljada žena i taj broj stalno raste. Na ovaj način imaju priliku da čuju poruku nade, a takođe i to koliko su vredne, cenjene, dragocene i voljene od Onoga ko ih je stvorio i ko ima predivan plan za njihove živote. Najlepše je videti transformaciju koju doživljavaju u susretu sa Isusom i tom predivnom ljubavlju koja im vraća izgubljeno dostojanstvo, nadu i identitet koji im je Bog namenio.

„Daću vam novo srce i novi duh ću staviti u vas. Odstraniću kamenno srce iz vašeg tela i daću vam srce od mesa.” (Knjiga proroka Jezekilja 36,26)

Završava se već treća godina kako u okviru službe „Žene nade” snimamo i audio programe namenjene ženama. Programe snimaju Tatjana Dražilović, Biljana Dolić i Tijana Miloradović.

Audio programi „Žene nade” su nešto unikatno na ovim prostorima. Oni su koncipirani na način da kroz razgovor o različitim temama, često veoma bolnim ili onim o kojima se retko govori, donose praktične instrukcije za život, ali takođe daju biblijsku perspektivu i pogled na različite probleme i situacije sa kojima se žene suočavaju. To je dragocena mogućnost da devojke i žene čuju Božiji glas, upoznaju Njegovu volju, promene pogled na svet, životne navike i budu blagoslovene.

Ovi programi se mogu poslušati na našem You Tube kanalu „Žene nade”, podkastu i web sajtu www.ikonos.org.rs.

Na ovom sajtu takođe možete besplatno preuzeti naš Molitveni kalendar „Žene nade” u digitalnom obliku.

Ovaj kalendar šaljemo u digitalnom obliku, ali ga takođe štampamo, pa zatim šaljemo pojedincima i crkvama. Postoji više grupa žena koje se redovno okupljaju da zajedno mole za sve žene širom sveta po ovom molitvenom kalendaru. Snažno verujemo u silu molitve i u Božije delovanje kroz te molitve. Zato je molitva jedan od bitnih delova službe „Žene nade”.

Molitva za druge u potrebi, molitva zahvalnosti za ono što Bog radi, molitva za to da nas Bog upotrebi tamo gde želi i da još jasnije čujemo Njegov glas i izvršimo ono na šta nas je pozvao. Verujemo da nismo slučajno ovde, na mestu na kojem živimo. Ponekad uslovi nisu idealni, ali Bog tada pokazuje još snažnije svoju silu i moć.

Ako želite da još više saznate o službi „Žene nade”, da podržite ili pomognete naš rad možete nam se javiti.

Kontakt osoba: Biljana Dolić, telefon +381 62396331.

Zapratite nas na našem You Tube kanalu „Žene nade” i našim FB i Instagram stranicama.

Ujedinimo naša srca u molitvi!

PRIHVATI ISUSA

„Ja (Isus) sam vrata, ako ko uđe kroz mene, biće spasen.“

(Jovan 10,9a)

„Svako ko prizove ime Gospodnje biće spasen.“

(Rimljanima 10,13)

***Ako još ne poznaješ Isusa Hrista kao svog Spasitelja i Gospoda,
moli ovu molitvu da Isus postane tvoj Spasitelj i Gospod.***

„Dragi Gospode, ja vjerujem u Tebe. Vjerujem da si poslao svoga Sina da umre na krstu za moje grijehе, da je On sahranjen i da je vaskrsnuo treći dan, baš kao što je i napisano u Bibliji. Kajem se za stvari koje sam učinio a koje su Te povrijedile. Molim Te oprosti mi moje grijehе. Molim Te dođi u moje srce i u moj život. Očisti me i pomoz mi da živim ispravno. Želim da se i moje ime nađe zapisano u knjizi života. Priznajem da si Ti moj Gospod i Spasitelj. Molim Te ispuni me Svetim Duhom kao što si obećao u Bibliji. Hvala Ti Gospode. U ime Isusa Hrista. Amin.“

Javi se ukoliko ti je potrebna pomoć u duhovnom rastu.

Ко да нађе жену врсну? Много је вреднија она од рубина.

Приче Соломонове 31:10

*Доносимо наду
коју Исус даје женама широм света*

Програме ЖЕНЕ НАДЕ можете да слушате на нашем
YOU TUBE каналу „Žene nade” или на нашем сајту ikonos.org.rs

Контакт телефон: 062396331 | Адреса: ЖЕНЕ НАДЕ - ИКОНОС, ПП 37, 11060 БЕОГРАД

E-mail: ikonos.office@gmail.com zenenade@gmail.com

Жене наде @zene_nade Подкасти: Anchor Spotify

ДОНОСИМО НАДУ
КОЈУ
ИСУС

ДАЈЕ ЖЕНАМА
ШИРОМ СВЕТА

AKCIJA SYLOAM IZDAVAŠTVA

4. SNAGA RODITELJEV MOLITVE
+
SNAGA ŽENINE MOLITVE
+
ZASTUPNIČKA MOLITVA

1200 DINARA + PTT

BLAGOSLOVENI ŽIVOT
+
SILA BLAGOSILJANJA

1200 DINARA + PTT

OD SNA DO SUDBINE
+
APOSTOL VIERE
+
ŠTO JOŠ BOG ČEKA?

1200 DINARA + PTT

2. PESMA NASLEDA
+
ZASTUPNIČKA MOLITVA

1000 DINARA + PTT

ZA VIŠE INFORMACIJA KONTAKTAJTE NAS NA:

📍 syloom 📧 syloom_international

✉️ press@syloom.eu

🌐 www.syloom.eu

SYLOAM
IZDAVAŠTVO

01.01.-10.03.2023.